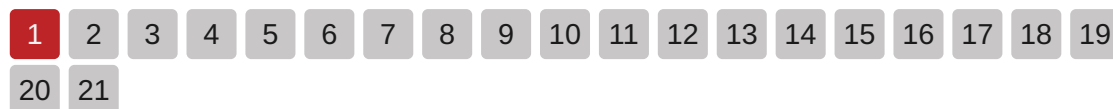

ЙОАН

ГЛАВА 1

В началото бе Словото; и Словото беше у Бога; и Словото бе Бог.

² То в начало беше у Бога.

³ Всичко това чрез Него стана; и без Него не е ставало нищо от това, което е станало.

⁴ В Него бе животът и животът бе светлина на човеците.

⁵ И светлината свети в тъмнината; а тъмнината я не схвана.

⁶ Яви се човек изпратен от Бога, на име Иоан.

⁷ Той дойде за свидетелство, да свидетелствува за светлината, за да повярват всички чрез него.

⁸ Не беше той светлината, но дойде да свидетелствува за светлината.

⁹ Истинската светлина, която осветява всеки човек, идеше на света.

¹⁰ Той бе в света; и светът чрез Него стана; но светът Го не позна.

¹¹ У Своите Си дойде, но Своите Му Го не приеха.

¹² А на ония, които Го приеха, даде право да станат Божии чада, сиреч, на тия, които вярват в Неговото име;

¹³ които се родиха не от кръв, нито от плътска похот, нито от мъжка похот, но от Бога.

¹⁴ И словото стана плът и пребиваваше между нас; и видяхме славата Му, слава като на Единородния от Отца, пълно с благодат и истина.

¹⁵ Иоан свидетелствува за Него, и викаше казвайки: Ето Онзи за Когото рекох, Който иде подир мене, достигна да бъде пред мене понеже спрямо мене беше пръв.

¹⁶ Защото ние всички приехме от Неговата пълнота, и благодат върху благодат;

¹⁷ понеже законът бе даден чрез Моисея, а благодатта и истината дойдоха чрез Исуса Христа.

¹⁸ Никой, кога да е, не е видял Бога; Единородният Син, който е в лоното на Отца, Той Го изяви.

¹⁹ И ето, свидетелството, което Иоан даде, когато юдеите пратиха до него свещеници и левити от Ерусалим да го попитат: Ти кой си?

²⁰ Той изповяда, и не отрече, а изповяда: Не съм аз Христос.

²¹ И попитаха го: Тогава що? Илия ли си? И каза: Не съм. Пророк ли си? И отговори: Не съм.

²² На това му рекоха: Кой си? за да дадем отговор на ония, които са ни пратили. Що

казваш за себе си?

23 Той рече: Аз съм "глас на едного, който вика в пустинята; Прав правете пътя за Господа", както рече пророк Исаия.

24 А изпратените бяха от фарисеите.

25 И попитаха го, като му рекоха: А защо кръщаваш, ако не си Христос, нито Илия, нито пророкът?

26 В отговор Иоан им рече: Аз кръщавам с вода. Посред вас стои Един, Когото вие не познавате,

27 Онзи, Който иде подир мене, [Който преден ми биде], Комуто аз не съм достоен да развържа ремика на обувката Му.

28 Това стана във Витавара отвъд Иордан, дето Иоан кръщаваше.

29 На следния ден Иоан вижда Исуса, че иде към него, и казва: Ето Божият Агнец, Който носи греха на света!

30 Тоя е за Когото рекох: Подир мене иде човек, Който достигна да бъде пред мене, защото спрямо мене беше пръв.

31 И аз Го не познавах; но дойдох и кръщавам с вода затова, за да бъде Той изявен на Израиля.

32 И Иоан свидетелствува, казвайки: Видях Духът да слиза като гълъб от небето и да почива върху Него.

33 И аз Го не познах; но Оня, Който ме прати да кръщавам с вода Той ми рече: Онзи, над Когото видиш да слиза Духът и да почива върху Него, Той е Който кръщава със Светия Дух.

34 И видях и свидетелствувам, че Тоя е Божият Син.

35 На следния ден Иоан пак стоеше с двама от учениците си.

36 И като съгледа Исуса когато минаваше каза: Ето Божият Агнец!

37 И двамата ученика го чува да говори така, и отидоха подир Исуса.

38 И като се обърна Исус и видя, че идат подире Му, казва им: Що търсите? А те Му рекоха: Равви, (което значи, Учителю), где живееш?

39 Казва им: Дойдете и ще видите. Дойдоха, прочее, и видяха где живее, и останаха при Него тоя ден. Беше около десетият час.

40 Единият от двамата, които чува от Иоана за Него и Го последваха, беше Андрей, брат на Симона Петра.

41 Той първо намира своя брат Симона и му казва: Намерихме Месия (което значи Христос).

42 Като го заведе при Исуса, Исус се вгледа в него и рече: Ти си Симон, син Ионов; ти ще се наричаш Кифа, (което значи Петър {Значи: Канара.}).

43 На другия ден Исус възнамери да отиде в Галилея; и намира Филипа и му казва: Дойди след Мене.

44 А Филип беше от Витсаида, от града на Андрея и Петра.

45 Филип намира Натанаила и му казва: Намерихме Онзи, за Когото писа Моисей в закона, и за Когото писаха пророците, Исуса, Иосифовия син, Който е от Назарет.

46 Натанаил му рече: От Назарет може ли да произлезе нещо добро? Филип му каза: Дойди и виж.

47 Исус видя Натанаила да дохожда към Него, и казва за него: Ето истински израилтянин, у когото няма лукавщина.

48 Натанаил му каза: Отгде ме познаваш? Исус в отговор му рече: Преди да те

повика Филип, видях те като беше под смоковницата.

49 Натанаил му отговори: Учителю, Ти си Божи Син, Ти си Израилев цар.

50 Исус в отговор му каза: Понеже ти рекох видях те под смоковницата, вярваш ли? Повече от това ще видиш.

51 И рече му: Истина, истина ви казвам, [Отсега] ще видите небето отворено, и Божиите ангели да възлизат и слизат над Човешкия Син.

ГЛАВА 2

На третия ден имаше сватба в Кана галилейска и Исусовата майка беше там.

2 И Исус и учениците Му бяха поканени на сватбата.

3 И когато се свърши виното, майката на Исуса Му казва: Вино нямат.

4 А Исус ѝ казва: Какво има между Мене и тебе жено? часът Ми още не е дошъл.

5 Майка Му казва на слугите: Каквото ви рече, сторете.

6 А там имаше шест каменни делви, поставени по обичая на юдейското очищение, които побираха по две или три мери.

7 Исус им казва: Напълнете делвите с вода. И напълниха ги до горе.

8 Тогава им казва: Налейте сега та занесете на настойника на угощението. И те занесоха.

9 И когато настойникът на угощението вкуси от водата, сега превърната на вино, и не знаеше откъде беше, (но слугите, които бяха налили водата знаеха), настойникът на угощението повика младоженеца и му каза:

10 Всеки човек слага първо доброто вино, и по-долното след като се понапият; ти си задържал доброто вино до сега.

11 Това извърши Исус в Кана галилейска като начало на знаменията Си, и яви славата Си; и учениците Му повярваха в Него.

12 След това слезе в Капернаум, Той и майка Му, братята Му, и учениците Му, и там преседяха не много дни.

13 И като приближаваше пасхата на юдеите, Исус възлезе в Ерусалим.

14 И намери в храма продавачите на волове, овце и гълъби, и тия, които седяха и разменяха пари;

15 и направи бич от върви и изпъди всички тях от храма, както и овцете и воловете; изсипа парите на среброменителите, и прекатури трапезите им;

16 и на тия, които продаваха гълъбите, рече: Дигнете ги оттук; не правете Бащиния Ми дом, дом на търговия.

17 Учениците Му си спомниха, че е писано: "Ревността за Твоя дом ще ме изяде".

18 По повод на това, юдеите проговаряйки, Му рекоха: Какво знамение ще ни покажеш, тъй като правиш това?

19 В отговор Исус им рече: Разрушете тоя храм и за три дни ще го издигна.

20 Затова юдеите рекоха: За четиридесет и шест години е бил граден тоя храм, та Ти за три дни ли ще го издигнеш?

21 Но Той говореше за храма на тялото Си.

22 И тъй, когато биде възкресен от мъртвите, учениците Му си спомниха, че беше казал това; и повярваха на писаното, и словото, което Исус беше говорил.

23 И когато беше в Ерусалим, на пасхата през празника мнозина повярваха в

Неговото име, като гледаха знаменията, които вършеше.

²⁴ Но Исус не им се доверяваше, защото познаваше всичките човеци,

²⁵ и защото Той нямаше нужда да Му свидетелствува някой за човека, понеже сам знаеше що има в човека.

ГЛАВА 3

Между фарисеите имаше един човек на име Никодим, юдейски началник.

² Той дойде при Исуса нощем и Му рече: Учителю, знам, че от Бога си дошъл учител; защото никой не може да върши тия знамения, които Ти вършиш, ако Бог не е с него.

³ Исус в отговор му рече: Истина, истина ти казвам, ако се не роди някой отгоре {Или: Изново.}, не може да види Божието царство.

⁴ Никодим Му казва: Как може стар човек да се роди? може ли втори път да влезе в утробата на майка си и да се роди?

⁵ Исус отговори: Истина, истина ти казвам, ако се не роди някой от вода и Дух, не може да влезе в Божието царство.

⁶ Роденото от плътта е плът, а роденото от Духа е дух.

⁷ Не се чуди, че ти рекох: Трябва да се родите отгоре.

⁸ Вятърът духа гдето ще, и чуваш шума му; но не знаеш отгдето иде и къде отива; така е с всеки, който се е родил от Духа.

⁹ Никодим в отговор Му рече: Как може да бъде това?

¹⁰ Исус в отговор му каза: Ти си Израилев учител, и не знаеш ли това?

¹¹ Истина, истина ти казвам, това, което знаем, говорим, и свидетелствуваме за това, което сме видели, но не приемате свидетелството ни.

¹² Ако за земните работи ви говорих и не вярвате, как ще повярвате, ако ви говоря за небесните?

¹³ И никой не е възлязъл на небето, освен Тоя, Който е слязъл от небето, сиреч, Човешкият Син, Който е на небето.

¹⁴ И както Моисей издигна змията в пустинята, така трябва да бъде издигнат Човешкият Син,

¹⁵ та всеки, който вярва в Него [да не погине, но] да има вечен живот.

¹⁶ Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот:

¹⁷ Понеже Бог не е пратил Сина на света да съди света, но за да бъде светът спасен чрез Него.

¹⁸ Който вярва в Него не е осъден; който не вярва е вече осъден, защото не е повярвал в името на Единородния Божий Син.

¹⁹ И ето що е осъждението: светлината дойде на света, и човеците обикнаха тъмнината повече от светлината, защото делата им бяха зли.

²⁰ Понеже всеки, който върши зло, мрази светлината, и не отива към светлината, да не би да се открият делата му;

²¹ но който постъпва според истината отива към светлината, за да се явят делата му, понеже са извършени по Бога.

²² След това дойде Исус с учениците Си в юдейската земя; и там се бавеше с тях и кръщаваше.

- ²³ Също и Иоан кръщаваше в Енон, близо до Салим, защото там имаше много вода; и хората дохождаха и се кръщаваха.
- ²⁴ Понеже Иоан още не беше хвърлен в тъмница.
- ²⁵ И така възникна препирня от страна на Иоановите ученици с един юдеин относно очистването.
- ²⁶ И дойдоха при Иоана и му рекоха: Учителю, Онзи, Който беше с тебе отвъд Иордан, за Когото ти свидетелствува, ето, Той кръщава, и всички отиват при Него.
- ²⁷ Иоан в отговор рече: Човек не може да вземе върху си нищо, ако не му е дадено от небото.
- ²⁸ Вие сами сте ми свидетели, че рекох: Не съм аз Христос, но съм пратен пред Него.
- ²⁹ Младоженецът е, който има невестата, а приятелят на младоженеца, който стои да го слуша, се радва твърде много поради гласа на младоженеца; и така, тая моя радост е пълна.
- ³⁰ Той трябва да расте, а пък аз да се смаявам.
- ³¹ Онзи, Който дохожда отгоре, е от всички по-горен; който е от земята, земен е, и земно говори. Който дохожда от небото е от всички по-горен.
- ³² Каквото е видял и чул, за Него свидетелствува; но никой не приема свидетелството Му.
- ³³ Който е приел Неговото свидетелство потвърдил е с печата си, че Бог е истинен.
- ³⁴ Защото Тоя, Когото Бог е пратил, говори Божиите думи; понеже Той не Му дава Духа с мярка.
- ³⁵ Отец люби Сина и е предал всичко в Неговата ръка.
- ³⁶ Който вярва в Сина има вечен живот; а който не слуша Сина няма да види живот, но Божият гняв остава върху него.

ГЛАВА 4

- П**рочее, Когато Господ узна, че фарисеите чули, какво Исус придобивал и кръщавал повече ученици от Иоана,
- ² (не че сам Исус кръщаваше, а учениците Му),
- ³ напусна Юдея и отиде пак в Галилея.
- ⁴ И трябваше да мине през Самария.
- ⁵ И така, дойде в един самарийски град наречен Сихар, близо до землището, което Яков даде на сина си Иосифа.
- ⁶ Там беше Якововият кладенец {Гръцки: Извор.}. Исус, прочее, уморен от пътуване, седеше така на кладенеца. Беше около шестият час.
- ⁷ Дохожда една самарянка да си начерпи вода. Казва ѝ Исус: Дай Ми да пия.
- ⁸ (Защото учениците Му бяха отишли в града да купят храна).
- ⁹ Впрочем, самарянката му казва: Как Ти, Който си юдеин, искаш вода от мене, която съм самарянка? (Защото юдеите не се сношават със самаряните).
- ¹⁰ Исус в отговор ѝ каза: Ако би знаела Божия дар, и Кой е Онзи, Който ти казва: Дай Ми да пия, ти би поискала от Него и Той би ти дал жива {Текуща.} вода?
- ¹¹ Казва Му жената: Господине, нито почерпало имаш, и кладенецът е дълбок; тогава отгде имаш живата вода?

- 12** Нима си по-голям от баща ни Якова, който ни е дал кладенеца, и сам той е пил от него, и чадата му, и добитъкът му?
- 13** Исус в отговор ѝ каза: Всеки, който пие от тая вода, пак ще ожадне; и
- 14** а който пие от водата, която Аз ще му дам, няма да ожадне до века; но водата, която ще му дам, ще стане в него извор на вода, която извира за вечен живот.
- 15** Казва Му жената: Господине, дай ми тая вода, за да не ожаднявам нито да извървявам толкова път до тук да изваждам.
- 16** Казва ѝ Исус: Иди, повикай мъжа си и дойди тука.
- 17** В отговор жената Му каза: Нямам мъж. Казва ѝ Исус: Право каза, че нямаш мъж;
- 18** защото петима мъже си водила, и този, който сега имаш не ти е мъж. Това си право казала.
- 19** Казва Му жената: Господине, виждам, че Ти си пророк.
- 20** Нашите бащи в тоя хълм са се покланяли; а вие казвате, че в Ерусалим е мястото гдето трябва да се покланяме.
- 21** Казва ѝ Исус: Жено вярвай Ме, че иде час, когато нито само в тоя хълм, нито в Ерусалим ще се покланят на Отца.
- 22** Вие се покланяте на онова, което не знаете; ние се покланяме на онова, което знаем; защото спасението е от юдеите.
- 23** Но иде час, и сега е, когато истинските поклонници ще се покланят на Отца с дух и истина; защото такива иска Отец да бъдат поклонниците Му.
- 24** Бог е дух; и ония, които Му се покланят, с дух и истина трябва да се покланят.
- 25** Казва Му жената: Зная, че ще дойде Месия (който се нарича Христос); Той, когато дойде, ще ни яви всичко.
- 26** Казва ѝ Исус: Аз, Който се разговарям с тебе съм Месия.
- 27** В това време дойдоха учениците Му, и се почудиха, че се разговаря с жена; но никой не рече: Какво търсиш? или: Защо разговаряш с нея?
- 28** Тогава жената остави стомната си, отиде в града и каза на хората:
- 29** Дойдете да видите човек, който ми казва всичко, което съм сторила. Да не би Той да е Христос?
- 30** Те излязоха от града и отиваха към Него.
- 31** Между това учениците молеха Исуса, казвайки: Учителю, яж.
- 32** А Той им рече: Аз имам храна да ям, за която вие не знаете.
- 33** Затова учениците думаха помежду си: Да не би някой да Му е донесъл нещо за ядене?
- 34** Казва им Исус: Моята храна е да върша волята на Отца, Който ме е пратил, и да върша Неговата работа.
- 35** Не казвате ли: Още четири месеца и жетвата ще дойде? Ето, казвам ви, подигнете очите си и вижте, че нивите са вече бели за жетва.
- 36** Който жъне получава заплата, и събира плод за вечен живот, за да се радват заедно и който сее и който жъне.
- 37** Защото в това отношение истинна е думата, че един сее, а друг жъне.
- 38** Аз ви пратих да жънете това, за което не сте се трудили; други се трудиха, а вие влязохте в наследството на техния труд.
- 39** И от тоя град много самаряни повярваха в Него поради думата на жената, която свидетелствуваше: Той ми каза всичко, което съм сторила.

- ⁴⁰ И тъй, когато дойдоха самаряните при Него, помолиха Го да остане при тях; и преседя там два дни.
- ⁴¹ И още мнозина повярваха поради Неговото учение;
- ⁴² и на жената казаха: Ние вярваме, не вече поради твоето говорене, понеже сами чухме и знаем, че Той е наистина [Христос] Спасителят на света.
- ⁴³ След два дни Той излезе от там и отиде в Галилея.
- ⁴⁴ Защото сам Исус заяви, че пророк няма почит в родината си.
- ⁴⁵ И тъй, когато дойде в Галилея, галилеяните Го приеха, като бяха видели всичко що стори в Ерусалим на празника; защото и те бяха отишли на празника.
- ⁴⁶ Прочее, Исус пак дойде в Кана Галилейска, гдето беше превърнал водата на вино. И имаше един царски чиновник, чийто син бе болен в Капернаум.
- ⁴⁷ Той, като чу, че Исус дошъл от Юдея в Галилея отиде при Него и Го помоли да слезе и да изцели сина му, защото беше на умиране.
- ⁴⁸ Тогава Исус му рече: Ако не видите знамения и чудеса никак няма да повярвате.
- ⁴⁹ Царският чиновник Му каза: Господине, слез докле не е умряло детенцето ми.
- ⁵⁰ Каза му Исус: Иди си; син ти е жив. Човекът повярва думата, която му рече Исус, и си отиде.
- ⁵¹ И когато той вече слизаше към дома си, слугите му го срещнаха и казаха, че син му е жив.
- ⁵² А той ги попита в кой час му стана по-леко. Те му казаха: В седмия час треската го остави.
- ⁵³ И така бащата разбра, че това е станало в същия час, когато Исус му рече: Син ти е жив. И повярва той и целият му дом.
- ⁵⁴ Това второ знамение извърши Исус, като дойде пак из Юдея в Галилея.

ГЛАВА 5

Подир това имаше юдейски празник, и Исус влезе в Ерусалим.

- ² А в Ерусалим, близо до овчата порта, се намира къпалня, наречена по еврейски Витесда, която има пет преддверия.
- ³ В тях лежаха множество болни, слепи, куци и изсъхнали, [които чакаха да се раздвижи водата.
- ⁴ Защото от време на време ангел слизаше в къпалнята и размътваше водата; а който пръв влизаше след раздвижването на водата оздравяваше от каквато болест и да беше болен].
- ⁵ И там имаше един човек болен от тридесет и осем години.
- ⁶ Исус, като го видя да лежи, и узна, че от дълго време вече боледувал, каза му: Искаш ли да оздравееш?
- ⁷ Болният Му отговори: Господине, нямам човек да ме спусне в къпалнята, когато се раздвижи водата, но докато дойда аз, друг слиза преди мене.
- ⁸ Исус му казва: Стани, дигни постелката си и ходи.
- ⁹ И на часа човекът оздравя, дигна постелката си, и започна да ходи. А тоя ден беше събота.
- ¹⁰ Затова юдеите казаха на изцеления: Събота е, и не ти е позволено да дигнеш постелката си.

- 11** Но той им отговори: Онзи, Който ме изцели, Той ми рече: Дигни постелката си и ходи?
- 12** Попитаха го: Кой човек ти рече: Дигни постелката си и ходи?
- 13** А изцеленият не знаеше Кой е; защото Исус беше се изплъзнал оттам, тъй като имаше множество народ на това място.
- 14** По-после Исус го намери в храма и му рече: Ето, ти си здрав; не съгрешавай вече, за да те не сполети нещо по-лошо.
- 15** Човекът отиде и извести на юдеите, че Исус е, Който го изцели.
- 16** И затова юдеите гонеха Исуса, защото вършеше тия неща в събота.
- 17** А Исус им отговори: Отец Ми работи до сега, и Аз работя.
- 18** Затова юдеите искаха още повече да го убият; защото не само нарушаваше съботата, но и правеше Бога Свой Отец, и така правеше Себе Си равен на Бога.
- 19** Затова Исус им рече: Истина, истина ви казвам, не може Синът да върши от само Себе Си нищо, освен това, което вижда да върши Отец; понеже каквото върши Той, подобно и Синът го върши.
- 20** Защото Отец люби Сина, и Му показва все що върши сам; ще Му показва и от тия по-големи работи, за да се чудите вие.
- 21** Понеже както Отец възкресява мъртвите и ги съживява, така и Синът съживява, тия които иска.
- 22** Защото, нито Отец не съди никого, но е дал на Сина да съди всички,
- 23** за да почитат всички Сина, както почитат Отца. Който не почита Сина, не почита Отца, Който Го е пратил.
- 24** Истина, истина ви казвам, който слуша Моето учение, и вярва в Този, Който Ме е пратил, има вечен живот, и няма да дойде на съд, но е преминал от смъртта в живота.
- 25** Истина, истина ви казвам, иде час, и сега е, когато мъртвите ще чуят гласа на Божия Син, и които го чуят ще живеят.
- 26** Защото, както Отец има живот в Себе Си, също така е дал и на Сина да има живот в Себе Си;
- 27** и дал Му е власт да извършва съдба, защото е Човешкият Син.
- 28** Недейте се чуди на това; защото иде час, когато всички, които са в гробовете, ще чуят гласа Му,
- 29** и ще излязат; ония, които са вършили добро, ще възкръснат за живот, а които са вършили зло, ще възкръснат за осъждане.
- 30** Аз не мога да върша нищо от Себе Си; съдя както чуя; и съдбата Ми е справедлива, защото не искам Моята воля, но волята на Онзи, Който Ме е пратил.
- 31** Ако свидетелствувам Аз за Себе Си; свидетелството Ми не е истинно.
- 32** Друг има, Който свидетелствува за Мене; и зная, че свидетелството, което Той дава за Мене, е истинно.
- 33** Вие пратихте до Иоана; и той засвидетелствува за истината.
- 34** (Обаче свидетелството, което Аз приемам, не е от човека; но казвам това за да се спасите вие).
- 35** Той беше светилото, което гореше и светеше; и вие пожелахте да се радвате за малко време на неговото светене.
- 36** Но Аз имам свидетелство по-голямо от Иоановото; защото делата, които Отец Ми е дал да извърша, самите дела, които върша, свидетелствуват за Мене, че Отец Ме

е пратил.

³⁷ И Отец, Който Ме е пратил, Той свидетелствува за Мене. Нито гласа Му сте чули някога, нито образа Му сте видели.

³⁸ И нямате Неговото слово постоянно в себе си, защото не вярвате Този, Когото Той е пратил.

³⁹ Вие изследвате писанията, понеже мислите, че в тях имате вечен живот, и те са, които свидетелствуват за Мене,

⁴⁰ и пак не искате да дойдете при Мене, за да имате живот.

⁴¹ От човеци слава не приемам;

⁴² но зная, че вие нямате в себе си любов към Бога.

⁴³ Аз дойдох в името на Отца Си, и не Ме приемате; ако дойде друг в свое име, него ще приемете.

⁴⁴ Как можете да повярвате вие, които приемате слава един от друг, а не търсите славата, която е от единия Бог.

⁴⁵ Не мислете, че аз ще ви обвиня пред Отца; има един, който ви обвинява - Моисей, на когото вие се облягате.

⁴⁶ Защото, ако вярвахте Моисея, повярвали бихте и Мене; понеже той за Мене писа.

⁴⁷ Но ако не вярвате неговите писания, как ще повярвате Моите думи?

ГЛАВА 6

След това Исус отиде на отвъдната страна на галилейското, то ест, тивериадското езеро {Гръцки: Море; и всякъде другаде в това евангелие.}.

² И подир Него вървеше едно голямо множество; защото гледаха знаменията, които вършеше над болните.

³ И Исус се изкачи на хълма, и там седеше с учениците Си.

⁴ А приближаваше юдейският празник пасхата.

⁵ Исус, като подигна очи и видя, че иде към Него народ, каза на Филипа: Отгде да купим хляб да ядат тия?

⁶ (А това каза за да го изпита; защото Той си знаеше какво щеше да направи).

⁷ Филип Му отговори: За двеста динария хляб не ще им стигне, за да вземе всеки по малко.

⁸ Един от учениците Му, Андрей, брат на Симона Петра, Му каза:

⁹ Тук има едно момченце, у което се намират пет ечемичени хляба и две риби; но какво са те за толкова хора.

¹⁰ Исус рече: накарайте човеците да насядат. А на това място имаше много трева; и тъй, насядаха около пет хиляди мъже на брой.

¹¹ Исус, прочее, взе хлябовете и, като благодари, раздаде ги на седналите; така и от рибите колкото искаха.

¹² И като се наситиха, каза на учениците Си: Съберете останалите къшеи за да не се изгуби нищо.

¹³ И тъй, от петте ечемичени хляба събраха, и напълниха дванадесет коша с къшеи, останали на тия, които бяха яли.

¹⁴ Тогава човеците, като видяха знаменията, които Той извърши, казаха: Наистина, Тоя е пророкът, Който щеше да дойде на света.

- 15 И тъй, Исус като разбра, че ще дойдат да Го вземат на сила, за да Го направят цар, пак се оттегли сам на хълма.
- 16 А когато се свечери, учениците Му слязоха на езерото,
- 17 и влязоха в ладия и отиваха отвъд езерото в Капернаум. И беше се вече стъмнило а Исус не бе дошъл още при тях;
- 18 и езерото се вълнуваше, понеже духаше силен вятър.
- 19 И като бяха гребали около двадесет и пет или тридесет стадии, видяха Исуса, че ходи по езерото и се приближава към ладията; и уплашиха се.
- 20 Но той им каза: Аз съм; не бойте се!
- 21 Затова бяха готови да Го вземат в ладията; и веднага ладията се намери при сушата, към която отиваха.
- 22 На другия ден, народът, който стоеше отвъд езерото, като бе видял, че там няма друга ладийка, освен едната, и че Исус не беше влязъл с учениците Си в ладийката, но че учениците Му бяха тръгнали сами,
- 23 (обаче други ладийки бяха дошли от Тивериада близо до мястото гдето бяха яли хляба, след като Господ бе благодарил),
- 24 и тъй, народът, като видя че няма там Исуса, нито учениците Му, те сами влязоха в ладийката и дойдоха в Капернаум и търсеха Исуса.
- 25 И като Го намериха отвъд езерото, рекоха Му: Учителю, кога си дошъл тука?
- 26 В отговор Исус им рече: Истина, истина ви казвам, търсите Ме, не защото видяхте знамения, а защото ядохте от хлябовете и се наситихте.
- 27 Работете, не за храна, която се разваля, а за храна, която трае за вечен живот, която Човешкият Син ще ви даде; защото Отец, Бог, Него е потвърдил с печата Си.
- 28 Затова те Му рекоха: Какво да сторим, за да вършим Божиите дела?
- 29 Исус в отговор им рече: Това е Божието дело, да повярвате в Този, Когото Той е изпратил.
- 30 Тогава Му рекоха: Че Ти какво знамение правиш, за да видим и да Те повярваме? Какво вършиш?
- 31 Бащите ни са яли манната в пустинята, както е писано: "Хляб от небето им даде да ядат".
- 32 На това Исус им рече: Истина, истина ви казвам, не Моисей ви даде хляб от небето; а Отец Ми ви дава истинския хляб от небето.
- 33 Защото Божият хляб е хлябът, който слиза от небето и дава живот на света.
- 34 Те, прочее, Му рекоха: Господи, давай ни винаги тоя хляб.
- 35 Исус им рече: Аз съм хлябът на живота; който дойде при Мене никак няма да огладнее, и който вярва в Мене никак няма да ожаднее.
- 36 Но казвам ви, че вие Ме видяхте, и пак не вярвате.
- 37 Всичко което Ми дава Отец, ще дойде при Мене, и който дойде при Мене никак няма да го изпъдя;
- 38 защото слязох от небето не Моята воля да върша, а волята на Този, Който Ме е изпратил.
- 39 И ето волята на Този, Който Ме е пратил: от всичко, което Ми е дал, да не изгубя нищо, но да го възкреса в последния ден.
- 40 Защото това е волята на Отца Ми: всеки, който види Сина и повярва в Него, да има вечен живот, и Аз да го възкреса в последния ден.
- 41 Тогава юдеите роптаеха против Него, за гдето рече: Аз съм хлябът, който е слязъл

от небето.

42 И казаха: Не е ли този Исус, Иосифовият син, Чиито баща и майка ние познаваме? Как казва Той сега: Аз съм слязъл от небето?

43 Исус в отговор им рече: Не роптайте помежду си.

44 Никой не може да дойде при Мене, ако не го привлече Отец, Който Ме е пратил и Аз ще го възкреса в последния ден.

45 Писано е в пророците: "Всички ще бъдат научени от Бога". Всеки, който е чул от Отца, и се е научил, дохожда при Мене.

46 Не, че е видял някой Отца, освен Онзи, Който е от Бога. Той е видял Отца.

47 Истина, истина ви казвам, Който вярва [в Мене] има вечен живот.

48 Аз съм хлябът на живота.

49 Бащите ви ядоха манната в пустинята и все пак измряха.

50 Тоя е хлябът, който слиза от небето, за да яде някой от него и да не умре.

51 Аз съм живият хляб, който е слязъл от небето. Ако яде някой от тоя хляб, ще живее до века; да! и хлябът, който Аз ще дам, е Моята плът [която Аз ще дам] за живота на света.

52 Тогава юдеите взеха да се препират помежду си, казвайки: Как може Този да ни даде да ядем плътта Му?

53 Затова Исус им рече: Истина, истина ви казвам, ако не ядете плътта на Човешкия Син, и не пиете кръвта Му, нямате живот в себе си.

54 Който се храни с плътта Ми и пие кръвта Ми, има вечен живот; и Аз ще го възкреса в последния ден.

55 Защото Моята плът е истинска храна, и Моята кръв е истинско питие.

56 Който се храни с Моята плът и пие Моята кръв, той пребъдва в Мене, и Аз в него.

57 Както живият Отец Ме е пратил, и Аз живея чрез Отца, така и онзи, който се храни с Мене, ще живее чрез Мене.

58 Тоя е хлябът, който слезе от небето; онзи който се храни с тоя хляб, ще живее до века, а не както бащите ви ядоха и измряха.

59 Това рече Исус в синагогата, като поучаваше в Капернаум.

60 И тъй, мнозина от учениците Му, като чуха това, рекоха: Тежко е това учение; кой може да го слуша?

61 Но Исус като знаеше в Себе Си, че учениците Му за туй негодуват, рече им: Това ли ви съблазнява?

62 Тогава, какво ще кажете, ако видите Човешкият Син да възлиза там, гдето е бил изпърво?

63 Духът е, който дава живот; плътта нищо не ползува; думите, които съм ви говорил, дух са и живот са.

64 Но има някои от вас, които не вярват. Защото Исус отначало знаеше кои са невярващите, и кой е тоя, който щеше да Го предаде.

65 И каза: Затова ви рекох, че никой не може да дойде при Мене ако не му е дадено от Отца.

66 Поради това мнозина от учениците Му отстъпиха, и не ходеха вече с Него.

67 За туй Исус рече на дванадесетте: Да не искате и вие да си отидете?

68 Симон Петър Му отговори: Господи, при кого да отидем? Ти имаш думи на вечен живот,

- ⁶⁹ и ние вярваме и знаем, че Ти си [Христос, Син на живия Бог] Светият Божий.
- ⁷⁰ Исус им отговори: Не Аз ли избрах вас дванадесетте, и един от вас е дявол?
- ⁷¹ А Той говореше за Юда Симонов Искаротски; защото той, един от дванадесетте, щеше да Го предаде.

ГЛАВА 7

След това Исус ходеше по Галилея; защото не искаше да ходи по Юдея, понеже юдеите искаха да Го убият.

- ² А приближаваше юдейският празник шатроразпъване.
- ³ Затова Неговите братя Му рекоха: Замини оттука и иди в Юдея, така че и Твоите ученици да видят делата, които вършиш;
- ⁴ защото никой, като иска сам да бъде известен, не върши нещо скришно. Щом вършиш тия дела, яви Себе Си на света.
- ⁵ (Защото нито братята Му вярваха в Него).
- ⁶ А Исус им каза: Моето време още не е дошло; а вашето време винаги е готово.
- ⁷ Вас светът не може да мрази; а Мене мрази, защото Аз заявявам за него, че делата му са нечестиви.
- ⁸ Възлезте вие на празника; Аз няма още да възляза на тоя празник, защото времето Ми още не се е навършило.
- ⁹ И като им рече това, остана си в Галилея.
- ¹⁰ А когато братята Му бяха възлезли на празника, тогава и Той възлезе, не явно, а тайно някак си.
- ¹¹ Юдеите, прочее, Го търсеха на празника, и казваха: Къде е Онзи?
- ¹² И имаше за Него много глъчка между народа; едни казваха: Добър човек е; други казваха: Не е, но заблуждава народа.
- ¹³ Обаче никой не говореше положително за Него поради страха от юдеите.
- ¹⁴ Но като се преполовяваше вече празникът, Исус възлезе в храма и почна да поучава.
- ¹⁵ Затова юдеите се чудеха и казваха: Как знае Този книга, като не се е учил?
- ¹⁶ Исус, прочее, в отговор им каза: Моето учение не е Мое, а на Онзи, Който Ме е пратил.
- ¹⁷ Ако иска някой да върши Неговата воля, ще познае дали учението е от Бога, или Аз от Себе Си говоря.
- ¹⁸ Който говори от себе си търси своята си слава; а който търси славата на Онзи, Който Го е пратил, Той е истински, и в Него няма неправда.
- ¹⁹ Не даде ли ви Моисей закона? но пак никой от вас не изпълнява закона. Защо искате да Ме убие?
- ²⁰ Народът отговори: Бяс имаш. Кой иска да Те убие?
- ²¹ Исус в отговор им рече: Едно дело извърших и всички се чудите на Мене поради него.
- ²² Моисей ви даде обрязването, (не че е от Моисея, но от бащите); и в събота обрязвате човека.
- ²³ Ако се обрязва човек в събота, за да се не наруши Моисеевия закон, на Мене ли се гневите за гдето изцяло оздравих човек в събота.

- 24 Не съдете по изглед, но съдете справедливо.
- 25 Тогава някои от ерусалимляните казаха: Не е ли Този човекът, Когото искат да убият?
- 26 Ето Той явно говори, и нищо не Му казват. Да не би първенците положително да знаят, че Този е Христос?
- 27 Обаче Този знаем от къде е; а когато дойде Христос, никой няма да знае от къде е.
- 28 Затова Исус, като поучаваше в храма, извика казвайки: И Мене познавате, и от къде съм знаете; и Аз от само Себе Си не съм дошъл, но истинен е Този, Който Ме е пратил, Когото вие не познавате.
- 29 Аз Го познавам, защото съм от Него, и Той Ме е пратил.
- 30 И тъй, искаха да Го хванат; но никой не тури ръка на Него, защото часът Му още не беше дошъл.
- 31 Обаче, мнозина от народа повярваха в Него, като казваха: Когато дойде Христос, нима ще извърши повече знамения от тия, които Този е извършил?
- 32 Фарисеите чуха, че тъй шушукал народът за Него; и главните свещеници и фарисеите пратиха служители да Го хванат.
- 33 Исус, прочее, рече: Още малко време съм с вас, и тогава ще отида при Онзи, Който Ме е пратил.
- 34 Ще Ме търсите и няма да Ме намерите; и гдето съм Аз, вие не можете да дойдете.
- 35 На това юдеите рекоха помежду си: Къде ще отиде Тоя та няма да можем да Го намерим? Да не би да отиде при разпръснатите между гърците и да поучава гърците?
- 36 Какво значи тази дума, която рече: Ще Ме търсите, и няма да Ме намерите; и, гдето съм Аз вие не можете да дойдете?
- 37 А в последния ден, великия ден на празника, Исус застана и извика казвайки: Ако е някой жаден, нека дойде при Мене и да пие.
- 38 Ако някой вярва в Мене, реки от жива вода ще потекат от утробата му, както рече писанието.
- 39 А това каза за Духа, който вярващите в Него щяха да приемат; защото [Светият] Дух още не бе даден, понеже Исус още не бе се прославил.
- 40 За туй, някои от народа, които чуха тия думи казваха: Наистина Тоя е пророкът.
- 41 Други казваха: Тоя е Христос. Някои пък казваха: Нима от Галилея ще дойде Христос?
- 42 Не рече ли писанието, че Христос ще дойде от Давидовото потомство, и от градеца Витлеем, гдето беше Давид?
- 43 И така възникна раздор между народа за Него.
- 44 И някои от тях искаха да Го хванат; но никой не тури ръце на Него.
- 45 Тогава служителите си дойдоха при главните свещеници и фарисеите; и те им рекоха: Защо Го не доведохте?
- 46 Служителите отговориха: Никога човек не е говорил така [както Тоя Човек].
- 47 А фарисеите им отговориха: И вие ли сте заблудени?
- 48 Повярвал ли е в Него някой от първенците или от фарисеите?
- 49 Но това простолудие, което не знае закона проклето е.
- 50 Никодим, който беше един от тях, (същият, който бе ходил при Него нощем по-

рано), им казва:

51 Нашият закон осъжда ли човека, ако първо не го изслуша и не разбере що върши?

52 Те в отговор му рекоха: Да не си и ти от Галилея? Изследвай и виж, че от Галилея пророк не се издига.

53 И всеки отиде у дома си.

ГЛАВА 8

А Исус отиде на Елеонския хълм.

2 И рано сутринта пак дойде в храма; а всичките люде дохождаха при Него, и Той седна и ги поучаваше.

3 И книжниците и фарисеите доведоха [при Него] една жена уловена в прелюбодейство и, като я поставиха наред, казаха Му:

4 Учителю, тази жена биде уловена в самото дело на прелюбодейство.

5 А Моисей ни е заповядал в закона да убиваме такива с камъни; Ти, прочее, що казваш за нея?

6 И това казаха да Го изпитват, за да имат за какво да Го обвиняват. А Исус се наведе на долу и пишеше с пръст на земята.

7 Но като постоянствуваха да Го питат, Той се изправи и рече им: Който от вас е безгрешен {Или: Невинен.} нека пръв хвърли камък на нея.

8 И пак се наведе на долу, и пишеше с пръст на земята.

9 А те, като чуха това разотидоха се един по един, като почнаха от по-старите и следваха до последните; и Исус остана сам, и жената, гдето си беше, наред.

10 И когато се изправи, Исус ѝ рече: Жено, къде са тези, [които те обвиняваха]? Никой ли не те осъди?

11 И тя отговори: Никой Господи. Исус рече: Нито Аз те осъждам; иди си, отсега не съгрешавай вече.

12 Тогава Исус пак им говори, казвайки: Аз съм светлината на света; който Ме следва няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота.

13 Затова фарисеите Му рекоха: Ти сам свидетелствуваш за Себе Си; Твоето свидетелство не е истинно.

14 Исус в отговор им рече: Ако и да свидетелствувам за Себе Си, пак свидетелството Ми е истинно; защото знаая от къде съм дошъл и на къде отивам; а вие не знаете от къде ида или на къде отивам.

15 Вие съдите по плът; Аз не съдя никого.

16 И даже ако съдя Моята съдба е истинна, защото не съм сам, но Аз съм, и Отец, Който Ме е изпратил.

17 И в закона, да, във вашия закон е писано, че свидетелството на двама човека е истинно.

18 Аз съм, Който свидетелствувам за Себе Си; и Отец, Който Ме е пратил, свидетелствува за Мене.

19 Тогава Му казаха: Где е Твоят Отец? Исус отговори: Нито Мене познавате, нито Отец Ми; ако познавахте Мене, бихте познавали и Отца Ми.

20 Тя думи Той изговори в съкровищницата, като поучаваше в храма; и никой не Го хвана, защото часът Му не беше още дошъл.

- ²¹ И пак им рече Исус: Аз си отивам; и ще Ме търсите, но в греха си ще умрете. Гдето отивам Аз, вие не можете да дойдете?
- ²² Затова юдеите казаха: Да не би да се самоубие, че казва: Гдето отивам Аз, вие не можете да дойдете?
- ²³ И рече им: Вие сте от тия, които са долу; Аз съм от ония, които са горе. Вие сте от този свят; а Аз не съм от този свят.
- ²⁴ По тая причина ви рекох, че ще умрете в греховете си; защото ако не повярвате, че съм това, което казвам, в греховете си ще умрете.
- ²⁵ Те, прочее, Му рекоха: Ти кой си? Исус им каза: Преди всичко, Аз съм именно това, което ви казвам.
- ²⁶ Много нещо имам да говоря и да съдя за вас; но Този, Който Ме е пратил, е истинен; и каквото съм чул от Него, това говоря на света.
- ²⁷ Те не разбраха, че им говореше за Отца.
- ²⁸ Тогава рече Исус: Когато издигнете Човешкия Син, тогава ще познаете, че съм това което казвам, и че от Себе Си нищо не върша, но каквото Ме е научил Отец, това говоря.
- ²⁹ И Този, Който ме е пратил, с Мене е; не Ме е оставил сам, Аз върша всякога онова, което е Нему угодно.
- ³⁰ Когато говореше това, мнозина повярваха в Него.
- ³¹ Тогава Исус каза на повярвалите в Него юдеи: Ако пребъдвате в Моето учение, наистина сте Мои ученици;
- ³² и ще познаете истината и истината ще ви направи свободни.
- ³³ Отговориха Му: Ние сме Авраамово потомство и никога никому не сме били слуги; как казваш Ти: Ще станете свободни.
- ³⁴ Исус им отговори: Истина, истина ви казвам, всеки, който върши грях, слуга е на греха.
- ³⁵ А слугата не остава вечно в дома; синът остава вечно.
- ³⁶ Прочее, ако Синът ви освободи, ще бъдете наистина свободни.
- ³⁷ Зная, че сте Авраамово потомство; но пак искате да Ме убие, защото за Моето учение няма място във вас.
- ³⁸ Аз говоря това, което съм видял у Моя Отец; също и вие вършите това, което сте чули от вашия баща.
- ³⁹ Те в отговор Му казаха: Наш баща е Авраам. Исус им каза: Ако бяхте Авраамови чада, Авраамовите дела щяхте да вършите.
- ⁴⁰ А сега искате да убиеете Мене, Човека, Който ви казах истината, която чух от Бога. Това Авраам не е сторил.
- ⁴¹ Вие вършите делата на баща си. Те му рекоха: Ние не сме родени от блудство; един Отец имаме, Бога.
- ⁴² Исус им рече: Ако беше Бог вашият Отец, то вие щяхте да Ме любите, защото Аз от Бога съм излязъл и дошъл; понеже Аз не съм дошъл от Себе Си, но Той Ме прати.
- ⁴³ Защо не разбирате Моето говорене? Защото не можете да слушате Моето учение.
- ⁴⁴ Вие сте от баща дявола, и желаете да вършите похотите на баща си. Той беше открай човекоубиец, и не устоя в истината; защото в него няма истина. Когато изговаря лъжа, от своите си говори, защото е лъжец, и на лъжата баща.
- ⁴⁵ А понеже Аз говоря истината, вие не Ме вярвате.

- 46** Кой от вас Ме обвинява в грях? Но ако говоря истина, защо не Ме вярвате?
- 47** Който е от Бога, той слуша Божиите думи; вие затова не слушате, защото не сте от Бога.
- 48** Юдеите в отговор Му рекоха: Не казваме ли ние право, че си самарянин и имаш бяс?
- 49** Исус отговори: Нямам бяс; но Аз почитам Отца Си, а вие Ме позорите.
- 50** Но Аз не търся слава за Себе Си; има Един, Който търси и съди.
- 51** Истина, истина ви казвам, ако някой опази Моето учение, няма да види смърт до века.
- 52** Юдеите Му рекоха: Сега знаем, че имаш бяс. Авраам умря, също и пророците; а Ти казваш: Ако някой опази Моето учение, няма да вкуси смърт до века.
- 53** Нима Ти си по-голям от баща ни Авраама, който умря? И пророците умряха. Ти на какъв се правиш?
- 54** Исус отговори: Ако славя Аз Себе Си, славата Ми е нищо; Отец Ми е, Който Ме слави, за Когото вие казвате, че е ваш Бог;
- 55** и пак не сте Го познали. Но Аз Го познавам; и ако река, че не Го познавам, ще бъда като вас лъжец; но Аз го познавам и пазя словото Му.
- 56** Баща ви Авраам се възхищаваше, че щеше да види Моя ден; и видя го и се зарадва.
- 57** Юдеите Му рекоха: Петдесет години още нямаш, и Авраам ли си видял?
- 58** Исус им рече: Истина, истина ви казвам, преди да се е родил Авраам, Аз съм.
- 59** Тогава взеха камъни да хвърлят върху Му; но Исус се скри и излезе от храма, [минавайки през сред; и така си отиде].

ГЛАВА 9

И когато заминаваше, видя един сляпороден човек.

- 2** И учениците Му Го попитаха казвайки: Учителю, поради чий грях, негов ли, или на родителите му, той се е родил сляп?
- 3** Исус отговори: Нито поради негов грях, нито на родителите му, но за да се явят в него Божиите дела.
- 4** Ние трябва да вършим делата на Този, Който Ме е пратил, докле е ден; иде нощ, когато никой не може да работи.
- 5** Когато съм в света, светлина съм на света.
- 6** Като рече това, плюна на земята, направи кал с плюнката и намаза с калта очите му;
- 7** и рече му: Иди, умий се в къпалнята Силоам (което значи Пратен). И тъй, той отиде, уми се, и дойде прогледал.
- 8** А съседите и ония, които бяха виждали по-преди, че беше просяк, казваха: Не е ли този, който седеше и просеше?
- 9** Едни казваха: Той е; други казваха: Не, а прилича на него. Той каза: Аз съм.
- 10** Затова му рекоха: Тогава как ти се отвориха очите?
- 11** Той отговори: Човекът който се нарича Исус, направи кал, намаза очите ми, и рече ми: Иди на Силоам и умий се. И тъй отидох, и като се умих прогледах.
- 12** Тогава му рекоха: Где е Той? Казва: Не зная.

- 13 Завеждат при фарисеите някогашния слепец.
- 14 А беше събота, когато Исус направи калта и му отвори очите.
- 15 И тъй, пак го питаха и фарисеите как е прогледал. И той им рече: Кал тури на очите ми, умих се и гледам.
- 16 Затова някои от фарисеите казваха: Този човек не е от Бога, защото не пази съботата. А други казваха: Как може грешен човек да върши такива знамения? И възникна раздор по между им.
- 17 Казват пак на слепеца: Ти що казваш за Него, като ти е отворил очите? И той рече: Пророк е.
- 18 Но юдеите не вярваха, че той е бил сляп и прогледал, докато не повикаха родителите на прогледалия,
- 19 та ги попитаха казвайки: Тоя ли е вашият син, за когото казвате, че се е родил сляп? А сега как вижда?
- 20 Родителите в отговор казаха: Знаем, че този е нашият син, и че се роди сляп;
- 21 а как сега вижда, не знаем; или кой му е отворил очите, не знаем; него питайте, той е на възраст, сам нека говори за себе си.
- 22 Това казаха родителите му, защото се бояха от юдеите; понеже юдеите се бяха вече споразумели помежду си да отлъчат от синагогата онзи, който би Го изповядал, че е Христос.
- 23 По тая причина родителите му рекоха: Той е на възраст, него питайте.
- 24 И тъй, повикаха втори път човека, който беше сляп, и му рекоха: Въздай слава на Бога; ние знаем, че този човек е грешник.
- 25 А той отговори: Дали е грешник, не зная; едно зная, че бях сляп, а сега виждам.
- 26 Затова му казаха: Какво ти направи? Как ти отвори очите?
- 27 Отговори им: Казах ви ей сега, и не чухте; защо искате пак да чуете? Да не би и вие да искате да Му станете ученици?
- 28 Тогава те го изругаха, казвайки: Ти си Негов ученик; а ние сме Моисееви ученици.
- 29 Ние знаем, че на Моисея Бог е говорил, а Този не знаем откъде е.
- 30 Човекът в отговор им каза: Това е чудно, че вие не знаете от къде е, но пак ми отвори очите.
- 31 Знаем, че Бог не слуша грешници; но ако някой е благочестив и върши Божията воля, него слуша.
- 32 А пък от века не се е чуло да е отворил някой очи на сляпороден човек.
- 33 Ако не беше Този Човек от Бога, не би могъл нищо да стори.
- 34 Те в отговор му казаха: Ти цял в грехове си роден, и нас ли учиш? И го изпъдиха вън. {Или: Отлъчиха го.}
- 35 Чу Исус, че го изпъдили вън, и, като го намери, рече: Ти вярваш ли в Божия Син?
- 36 Той в отговор рече: А Кой е Той, Господи, за да вярвам в Него?
- 37 Исус му рече: И видял си Го, и Който говори с тебе, Той е.
- 38 А той рече: Вярвам Господи; и поклони Му се.
- 39 И Исус рече: За съдба дойдох аз на тоя свят, за да виждат невидящите, а виждащите да ослепеят.
- 40 Ония от фарисеите, които бяха с Него, като чуха това, рекоха Му: Да не сме и ние

слепи?

⁴¹ Исус им рече: Ако бяхте слепи, не бихте имали грях, но понеже сега казвате: Виждаме, грехът ви остава.

ГЛАВА 10

Истина, истина ви казвам, който не влиза през вратата на кошарата на овците, но прескача от другаде, той е крадец и разбойник.

² А който влиза през вратата, овчар е на овците.

³ Нему вратарят отваря; и овците слушат гласа му; и вика своите овце по име и ги извежда.

⁴ Когато е изкарал всичките свои, върви пред тях; и овците го следват, защото познават гласа му.

⁵ А подир чужд човек няма да следват, но ще побягнат от него; защото не познават гласа на чуждите.

⁶ Тази притча им каза Исус; но те не разбраха какво им говореше.

⁷ Тогава Исус пак рече: Истина, истина ви казвам, Аз съм вратата на овците.

⁸ Всички, които са дошли преди Мене са крадци и разбойници; но овците не ги послушаха.

⁹ Аз съм вратата; през Мене ако влезе някой, ще бъде спасен, и ще влиза, и ще излиза, и паша ще намира.

¹⁰ Крадецът влиза само да открадне, да заколи и да погуби: Аз дойдох за да имат живот, и да го имат изобилно.

¹¹ Аз съм добрият пастир; добрият пастир живота си дава за овците.

¹² Който е наемник, а не овчар, и не е стопанин на овците, вижда вълка, че иде, и, като оставя овците, бяга; и вълкът ги разграбва и разпръсва.

¹³ Той бяга защото е наемник, и не го е грижа за овците.

¹⁴ Аз съм добрият пастир, и познавам Моите, и Моите Мене познават,

¹⁵ също както Отец познава Мене, и Аз познавам Отца; и Аз давам живота Си за овците.

¹⁶ И други овце имам, които не са от тая кошара, и тях трябва да доведа; и ще чуят гласа Ми; и ще станат едно стадо с един пастир.

¹⁷ Затова Ме люби Отец, защото Аз давам живота Си, за да го взема пак.

¹⁸ Никой не Ми го отнема, но Аз от Себе Си го давам. Имам право да го дам, и имам право пак да го взема. Тая заповед получих от Отца Си.

¹⁹ Поради тия думи пак възникна раздор между юдеите.

²⁰ Мнозина от тях казваха: Бяс има, и луд е; защо Го слушате?

²¹ Други казваха: Тия думи не са на човек хванат от бяс. Може ли бяс да отваря очи на слепи?

²² И настъпи в Ерусалим празникът на освещението на храма. Беше зима;

²³ и ходеше Исус в Соломоновия трем на храма.

²⁴ Между това юдеите Го заобиколиха и Му казаха: До кога ще ни държиш в съмнение? Ако си Ти Христос, кажи ни ясно.

²⁵ Исус им отговори: Казах ви, и не вярвате. Делата, които върша в името на Отца Си, те свидетелствуват за Мене.

- ²⁶ Но вие не вярвате, защото не сте от Моите овце.
- ²⁷ Моите овце слушат гласа Ми, и Аз ги познавам, и те Ме следват.
- ²⁸ И Аз им давам вечен живот; и те никога няма да загинат, и никой няма да ги грабне от ръката Ми.
- ²⁹ Отец Ми, Който Ми ги даде, е по-голям от всички; и никой не може да ги грабне от ръката на Отца.
- ³⁰ Аз и Отец едно сме.
- ³¹ Юдеите пак взеха камъни за да Го убият.
- ³² Исус им отговори: Много добри дела ви показах от Отца; за кое от тия дела искате да Ме убие с камъни?
- ³³ Юдеите Му отговориха: Не за добро дело искаме да Те убием с камъни, а за богохулство, и защото Ти, бидейки човек, правиш Себе Си Бог.
- ³⁴ Исус им отговори: Не е ли писано във вашия закон: "Аз рекох, богове сте вие"?
- ³⁵ Ако са наречени богове ония, към които дойде Божието слово, (и написаното не може да се наруши),
- ³⁶ то на Този, Когото Бог освети и прати на света, казвате ли, богохулствуващ, защото рекох, Аз съм Божий Син?
- ³⁷ Ако не върша делата на Отца Си, недейте Ми вярва;
- ³⁸ но ако ги върша, то, макар да не вярвате на Мене, вярвайте на делата, за да познаете и разберете, че Отец е в Мене, и Аз в Отца.
- ³⁹ Пак искаха да Го хванат; но Той избяга от ръката им.
- ⁴⁰ И отиде отвъд Иордан, на мястото, гдето Иоан по-преди кръщавааше и остана там.
- ⁴¹ И мнозина дойдоха при Него; и казаха: Иоан не извърши никое знамение; но всичко, що каза Иоан за Този беше истинно.
- ⁴² И там мнозина повярваха в Него.

ГЛАВА 11

Един човек на име Лазар, от Витания, от селото на Мария и на сестра й Марта, беше болен.

² (А Мария, чийто брат Лазар беше болен, бе оная, която помаза Господа с миро и отри нозете Му с косата си).

³ И тъй, сестрите пратиха до Него да Му кажат: Господи, ето този, когото обичаш, е болен.

⁴ А Исус, като чу това, рече: Тази болест не е смъртоносна, но е за Божията слава, за да се прослави Божият Син чрез нея.

⁵ А Исус обичаше Марта, и сестра й, и Лазара.

⁶ Тогава откак чу, че бил болен, престоя два дни на мястото, гдето се намираше.

⁷ А подир това, каза на учениците: Да отидем пак в Юдея.

⁸ Казват Му учениците: Учителю, сега юдеите искаха да Те убият с камъни, и пак ли там отиваш?

⁹ Исус отговори: Нали има дванадесет часа в деня? Ако ходи някой денем, не се препъва, защото вижда виделината на тоя свят.

¹⁰ Но ако ходи някой нощем, препъва се, защото не е осветлен.

¹¹ Това изговори, и подир туй им каза: Нашият приятел Лазар заспа; но Аз отивам да

го събудя.

12 Затова учениците Му рекоха: Господи, ако е заспал, ще оздравее.

13 Но Исус бе говорил за смъртта му; а те мислеха, че говори за почиване в сън.

14 Тогава Исус им рече ясно: Лазар умря.

15 И заради вас, радвам се, че не бях там, за да повярвате; обаче, нека да отидем при него.

16 Тогава Тома, наречен близник, каза на съучениците: Да отидем и ние, за да умрем с Него.

17 И тъй, като дойде Исус, намери, че Лазар бил от четири дни в гроба.

18 А Витания беше близо до Ерусалим, колкото петнадесет стадии;

19 и мнозина от юдеите бяха при Марта и Мария да ги утешават за брат им.

20 Марта, прочее, като чу, че иде Исус, отиде да Го посрещне; а Мария още седеше в къщи.

21 Тогава Марта рече на Исуса: Господи, да беше Ти тука, не щеше да умре брат ми.

22 Но и сега зная, че каквото и да поискаш от Бога, Бог ще Ти даде.

23 Казва ѝ Исус: Брат ти ще възкръсне.

24 Казва Му Марта: Зная, че ще възкръсне във възкресението на последния ден.

25 Исус ѝ рече: Аз съм възкресението и живота; който вярва в Мене, ако и да умре, ще живее;

26 и никой, който е жив и вярва в Мене, няма да умре до века. Вярваш ли това?

27 Казва му: Да Господи, вярвам, че Ти си Христос, Божият Син, Който има да дойде на света.

28 И като рече това, отиде да повика скришом сестра си Мария, казвайки: Учителят е дошъл и те вика.

29 И тя, щом чу това, стана бързо и отиде при Него.

30 Исус още не беше дошъл в селото, а беше на мястото, гдето Го посрещна Марта.

31 А юдеите, които бяха с нея в къщи и я утешаваха, като видяха, че Мария стана бързо и излезе, отидоха подире ѝ, като мислеха, че отива на гроба да плаче там.

32 И тъй, Мария, като дойде там гдето беше Исус и Го видя, падна пред нозете Му и рече Му: Господи, да беше Ти тука, нямаше да умре брат ми.

33 Исус, като я видя, че плаче, и юдеите, които я придружаваха, че плачат, разтъжи се в духа си и се смути.

34 И рече: Где го положихте? Казват Му: Господи, дойди и виж.

35 Исус се просълзи.

36 Затова юдеите думаха: Виж колко го е обичал!

37 А някои от тях рекоха: Не можеше ли Този, Който отвори очите на слепеца, да направи така, че и този да не умре?

38 Исус, прочее, като тъжеше пак в Себе Си, дохожда на гроба. Беше пещера, и на нея бе привален камък.

39 Казва Исус: Отместете камъка. Марта, сестрата на умрелия, Му казва: Господи, смърди вече, защото е от четири дни в гроба.

40 Казва ѝ Исус: Не рекох ли ти, че ако повярваш ще видиш Божията слава?

41 И тъй, отместиха камъка. А Исус подигна очи нагоре и рече: Отче, благодаря Ти, че Ме послуша.

42 Аз знаех, че Ти винаги Ме слушаш; но това казах заради народа, който стои

наоколо, за да повярват, че Ти си Ме пратил.

⁴³ Като каза това, извика със силен глас: Лазаре, излез вън!

⁴⁴ Умрелият излезе, с ръце и нозе повити в саван, и лицето му забрадено с кърпа. Исус им каза: Разповийте го и оставете го да си иде.

⁴⁵ Тогава мнозина от юдеите, които бяха дошли при Мария и видяха това що стори Исус, повярваха в Него.

⁴⁶ А някои от тях отидоха при фарисеите и казаха им какво бе извършил Исус.

⁴⁷ Затова главните свещеници и фарисеите събраха съвет и казаха: Какво правим ние? Защото Този човек върши много знамения.

⁴⁸ Ако Го оставим така, всички ще повярват в Него; и римляните като дойдат ще отнемат и страната ни и народа ни.

⁴⁹ А един от тях на име Каиафа, който беше първосвещеник през тая година, им рече: Вие нищо не знаете,

⁵⁰ нито вземате в съображение, че за вас е по-добре един човек да умре за хората, а не да загине целият народ.

⁵¹ Това не каза от себе си, но бидейки първосвещеник през оная година, предсказа, че Исус ще умре за народа,

⁵² и не само за народа, но и за да събере в едно разпръснатите Божии чада.

⁵³ И тъй, от онзи ден те се съветваха да Го умъртвят.

⁵⁴ Затова Исус вече не ходеше явно между юдеите, но оттам отиде в страната близо до пустинята, в един град наречен Ефраим, и там остана с учениците.

⁵⁵ А приближаваше юдейската пасха; и мнозина от провинцията отидоха в Ерусалим преди пасхата, за да се очистят.

⁵⁶ И така, те търсеха Исуса, и, стоейки в храма, разговаряха се помежду си: Как ви се вижда? няма ли да дойде на празника?

⁵⁷ А главните свещеници и фарисеите бяха издали заповед, щото, ако узнае някой къде е, да извести, за да Го уловят.

ГЛАВА 12

А шест дни преди пасхата Исус дойде във Витания, където беше Лазар, когото Той възкреси от мъртвите.

² Там му направиха вечеря, и Марта прислужваше; а Лазар беше един от тия, които седяха с Него на трапезата.

³ Тогава Мария, като взе един литър миро от чист и скъпоценен нард, помаза нозете на Исуса, и с косата си отри нозете Му; и къщата се изпълни с благоухание от мирото.

⁴ Но един от учениците Му, Юда Искариотски, който щеше да Го предаде, рече:

⁵ Защо не се продаде това миро за триста динария, за да се раздадат на сиромасите?

⁶ А това, рече не защото го беше грижа за сиромасите, а защото бе крадец, и като държеше касата {Гръцки: Торбичката или, кутийката.} вземаше от това, което пускаха в нея.

⁷ Тогава Исус рече: Оставете я; понеже го е запазила за деня на погребението Ми.

⁸ Защото сиромасите всякога се намират между вас но Аз не се намирам всякога.

⁹ А голямо множество от юдеите узнаха, че е там; и дойдоха, не само поради Исуса,

но за да видят и Лазара, когото възкресил от мъртвите.

10 А главните свещеници се наговориха да убият и Лазара,

11 защото поради него мнозина от юдеите отиваха към страната на Исуса и вярваха в Него.

12 На следния ден едно голямо множество, което бе дошло на празника, като чуха, че Исус идел в Ерусалим,

13 взеха палмови клони и излязоха да Го посрещнат, викайки: Осана! благословен, Който иде в Господното име, Израилевият Цар!

14 А Исус като намери едно осле, възседна го, според както е писано: -

15 "Не бой се дъщерьо Сионова. Ето твойят Цар иде, Възседнал на осле":

16 Учениците Му изпърво не разбраха това; а когато се прослави Исус, тогава си спомниха, че това бе писано за Него, и че Му сториха това.

17 Народът, прочее, който беше с Него, когато повика Лазара от гроба и го възкреси от мъртвите, свидетелствуваше за това чудо.

18 По същата причина Го посрещна и народът, защото чуха, че извършил това знамение.

19 За туй фарисеите рекоха помежду си: Вижте, че нищо не постигате! Ето, светът отиде след Него.

20 А между ония, които дойдоха на поклонение по празника, имаше и някои гърци.

21 Те, прочее, дойдоха при Филипа, който беше от Витсаида галилейска, и го помолиха, казвайки: Господине искаме да видим Исуса.

22 Филип дохожда и казва на Андрея; Андрей дохожда, и Филип, и те казват на Исуса.

23 А Исус в отговор им казва: Дойде часът да се прослави Човешкият Син.

24 Истина, истина ви казвам, ако житното зърно не падне в земята и не умре, то си остава самотно; но ако умре, дава много плод.

25 Който обича живота си, ще го изгуби; и който мрази живота си на този свят, ще го запази за вечен живот.

26 Ако служи някой на Мене, Мене нека последва; и дето съм Аз, там ще бъде и служителят Ми. Който служи на Мене, него ще почете Отец Ми.

27 Сега душата Ми е развълнувана; и какво да кажа? Отче, избави Ме от тоя час. Но за това дойдох на тоя час.

28 Отче, прослави името Си. Тогава дойде глас от небето: И Го прославих, и пак ще Го прославя.

29 На това, народът, който стоеше там, като чу гласа каза: Гръм е. Други пък казаха: Ангел Му проговори.

30 Исус в отговор рече: Този глас не дойде заради Мене, но заради вас.

31 Сега е съдба на този свят; сега князът на този свят ще бъде изхвърлен вън.

32 И когато бъда Аз издигнат от земята, ще привлека всички при Себе Си.

33 А като казваше това, Той означаваше от каква смърт щеше да умре.

34 Народът, прочее, Му отговори: Ние сме чули от закона, че Христос пребъдва до века; тогава как казваш Ти, че Човешкият Син трябва да бъде издигнат? Кой е Тоя Човешки Син?

35 Тогава Исус им рече: Още малко време светлината е между вас. Ходете докле имате светлината, за да ви не настигне тъмнината. Който ходи в тъмнината не знае къде отива.

- ³⁶ Докле имате светлината, вярвайте в светлината, за да станете просветени чрез {Гръцки: Синове на.} светлината. Това изговори Исус и отиде та се скри от тях.
- ³⁷ Но ако и да бе извършил толкова знамения пред тях, те пак не вярваха в Него;
- ³⁸ за да се изпълни казаното от пророк Исаия, който рече: - "Господи, кой от нас е повярвал на онова, което сме чули? И мишцата Господня на кого се е открила"?
- ³⁹ Те за това не можаха да вярват, защото Исаия пак е рекъл: -
- ⁴⁰ "Ослепил е очите им, и закоравил сърцата им, Да не би с очи да видят, и със сърца да разберат, За да се обърнат и да ги изцеля".
- ⁴¹ Това каза Исаия защото видя славата Му и говори за Него.
- ⁴² Но пак мнозина от първенците повярваха в Него; но поради фарисеите не Го изповядаха, за да не бъдат отлъчени от синагогата;
- ⁴³ защото обикнаха похвалата от човеците повече от похвалата от Бога.
- ⁴⁴ А Исус извика и рече: Който вярва в Мене, не в Мене вярва, но в Този, Който Ме е пратил.
- ⁴⁵ И който гледа Мене, гледа Онзи, Който Ме е пратил.
- ⁴⁶ Аз дойдох като светлина на света, за да не остане в тъмнина никой, който вярва в Мене.
- ⁴⁷ И ако чуе някой думите Ми и не ги пази, Аз не го съдя; защото не дойдох да съдя света, но да спася света.
- ⁴⁸ Който Ме отхвърля, и не приема думите Ми, има кой да го съди; словото, което говорих, то ще го съди в последния ден.
- ⁴⁹ Защото Аз от Себе Си не говорих; но Отец, Който Ме прати, Той Ми даде заповед, какво да кажа и що да говоря.
- ⁵⁰ И зная, че онова, което Той заповядва, е вечен живот. И тъй, това, което говоря, говоря го така, както Ми е казал Отец.

ГЛАВА 13

А преди празника на пасхата, Исус, знаейки, че е настанал часът Му да премине от този свят към Отца, като беше възлюбил Своите, които бяха на света, до край ги възлюби.

² И когато беше готова вечерята, (като вече дяволът беше внушил в сърцето на Юда Симонова Искаротски да Го предаде),

³ като знаеше Исус, че Отец, е предал всичко в ръцете Му, и че от Бога е излязъл и при Бога отива,

⁴ стана от вечерята, сложи мантията Си {Гръцки: Дрехите Си.}, взе престилка и се препаса.

⁵ После наля вода в умивалника и почна да мие нозете на учениците и да ги изтрива с престилката, с която бе препасан.

⁶ И тъй дохожда при Симона Петра. Той Му казва: Господи, Ти ли ще ми умиеш нозете?

⁷ Исус в отговор му рече: Това, което Аз правя, ти сега не знаеш, но отпосле ще разбереш.

⁸ Петър Му каза: Ти няма да умиеш моите нозе до века. Исус му отговори: Ако не те умия нямаш дял с Мене.

⁹ Симон Петър Му казва: Господи, не само нозете ми, но и ръцете и главата.

- 10** Исус му казва: Който се е окъпал няма нужда да умие друго освен нозете си, но е цял чист и вие сте чисти, но не всички.
- 11** Защото Той знаеше онзи, който щеше да Го предаде; затова и рече: Не всички сте чисти.
- 12** А като уми нозете им и си взе мантията седна пак и рече им: Знаете ли какво ви сторих?
- 13** Вие Ме наричате Учител и Господ; и добре казвате, защото съм такъв.
- 14** И тъй, ако Аз, Господ и Учител, ви умих нозете, то и вие сте длъжни един на друг да си миете нозете.
- 15** Защото ви дадох пример да правите и вие както Аз направих на вас.
- 16** Истина, истина ви казвам, слугата не е по-горен от господаря си, нито пратеникът е по-горен от онзи, който го е изпратил.
- 17** Като знаете това, блажени сте, ако го изпълнявате.
- 18** Не говоря за всички вас; Аз зная кои съм избрал; но това стана, за да се сбъдне писаното: "Който яде хляба Ми, той дигна своята пета против Мене".
- 19** Отсега ви казвам това нещо преди да е станало, та когато стане да повярвате, че съм Аз това, което рекох.
- 20** Истина, истина ви казвам, който приеме онзи, когото Аз пращам, Мене приема; и който приема Мене, приема Този, Който Ме е пратил.
- 21** Като рече това, Исус се развълнува в духа Си, и заяви, казвайки: Истина, истина ви казвам, че един от вас ще Ме предаде.
- 22** Учениците се спогледаха помежду си, недоумявайки за кого говори.
- 23** А на трапезата един от учениците, когото обичаше Исус, беше се облегал на Исусовото лоно.
- 24** Затова Симон Петър му кимва и му казва: Кажи ни за кого говори.
- 25** А той като се обърна така на гърдите на Исуса, каза му: Господи, кой е?
- 26** Исус отговори: Той е онзи, за когото ще затопя залъка и ще му го дам. И тъй, като затопи залъка, взема и го подаде на Юда Симонова Искаротски.
- 27** И тогава подир залъка, сатана влезе в него; и така, Исус му каза: Каквото вършиш, върши го по-скоро.
- 28** А никой от седящите на трапезата не разбра защо му рече това;
- 29** защото някои мислеха, понеже Юда държеше касата {Гръцки: Торбичката или, кутийката.}, че Исус му казва: Купи каквото ни трябва за празника, или: Дай нещо на сиромасите.
- 30** И тъй, като взе залъка, веднага излезе; а беше нощ.
- 31** А когато излезе, Исус казва: Сега се прослави Човешкият Син, и Бог се прослави в Него;
- 32** и Бог ще Го прослави в Себе Си, и скоро ще Го прослави.
- 33** Дечица, още малко съм с вас. Ще Ме търсите, и както рекох на юдеите, така и вам казвам сега гдето отивам Аз вие не можете да дойдете.
- 34** Нова заповед ви давам, да се любите един другия; както Аз ви възлюбих, така и вие да се любите един другия.
- 35** По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си.
- 36** Симон Петър Му казва: Господи, къде отиваш? Исус отговори: Където отивам не можеш сега да дойдеш след Мене, но после ще дойдеш.

³⁷ Петър Му казва: Господи, защо да не мога да дойда след Тебе сега? Животът си ще дам за Тебе.

³⁸ Исус отговори: Животът си ли за Мене ще дадеш? Истина, истина ти казвам, петелът няма да е пропял преди да си се отрекъл три пъти от Мене.

ГЛАВА 14

Да се не смущава сърцето ви; вие вярвате в Бога, вярвайте и Мене.

² В дома на Отца Ми има много обиталища; ако не беше така, Аз щях да ви кажа, защото отивам да ви приготвя място.

³ И като отида и ви приготвя място, пак ще дойда и ще ви взема при Себе Си, тъй щото гдето съм Аз да бъдете и вие.

⁴ И вие знаете за къде отивам и пътя [знаете].

⁵ Тома Му казва: Господи, не знаем къде отиваш; а как знаем пътя?

⁶ Исус му казва: Аз съм пътят, и истината, и животът; никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене.

⁷ Ако бяхте познали Мене, бихте познали и Отца Ми; отсега Го познавате и сте Го видели.

⁸ Филип Му казва: Господи, покажи ни Отца, и достатъчно ни е.

⁹ Исус му казва: Толкова време съм с вас и не познаваш ли Ме Филипе? Който е видял Мене, видял е Отца; как казваш ти: Покажи ми Отца?

¹⁰ Не вярваш ли, че Аз съм в Отца, и че Отец е в Мене? Думите, които Аз ви казвам, не от Себе Си ги говоря; но пребъдващият в Мене Отец върши Своите дела.

¹¹ Вярвайте Ме, че Аз съм в Отца и че Отец е в Мене; или пък вярвайте Ме поради самите дела.

¹² Истина, истина ви казвам, който вярва в Мене, делата, които върша Аз, и той ще ги върши; защото Аз отивам при Отца.

¹³ И каквото и да поискате в Мое име, ще го сторя, за да се прослави Отец в Сина.

¹⁴ Ако поискате нещо в Мое име, това ще сторя.

¹⁵ Ако Ме любите, ще пазите Моите заповеди.

¹⁶ И Аз ще поискам от Отца, и Той ще ви даде друг Утешител, за да пребъдва с вас до века.

¹⁷ Духът на истината, когото светът не може да приеме, защото го не вижда нито го познава. Вие го познавате, защото той пребъдва във вас, и във вас ще бъде.

¹⁸ Няма да ви оставя сираци; ще дойда при вас.

¹⁹ Още малко, и светът няма вече да Ме вижда, а вие Ме виждате; понеже Аз живея и вие ще живеете.

²⁰ В оня ден ще познаете, че Аз съм в Отца Си, и вие в Мене, и Аз във вас.

²¹ Който има Моите заповеди и ги пази, той Ме люби; а който Ме люби ще бъде възлюбен от Отца Ми, и Аз ще го възлюбя, и ще явя Себе Си нему.

²² Юда (не Искаротски) му казва: Господи, по коя причина ще явиш Себе Си на нас, а не на света?

²³ Исус в отговор му рече: Ако Ме люби някой, ще пази учението Ми; и Отец Ми ще го възлюби, и Ние ще дойдем при него и ще направим обиталище у него.

²⁴ Който не Ме люби не пази думите Ми; и учението, което слушате, не е Мое, а на

Отца, Който Ме е пратил.

²⁵ Това ви изговорих докато още пребъдвам с вас.

²⁶ А Утешителят, Светият Дух, когото Отец ще изпрати в Мое име, той ще ви научи на всичко, и ще ви напомни всичко, което съм ви казал.

²⁷ Мир ви оставям; Моя мир ви давам; Аз не ви давам както светът дава. Да се не смущава сърцето ви, нито да се бои.

²⁸ Чухте как Аз ви рекох, отивам си, и пак ще дойда при вас. Ако Ме любехте, бихте се зарадвали за гдето отивам при Отца; защото Отец е по-голям от Мене.

²⁹ И сега ви казах това преди да е станало, та когато стане, да повярвате.

³⁰ Аз няма вече много да говоря с вас, защото иде князът на [този] свят. Той няма нищо в Мене;

³¹ но това става, за да познае светът, че Аз любя Отца, и че както Ми е заповядал Отец, така правя. Станете, да си отидем оттук.

ГЛАВА 15

Аз съм истинската лоза, и Отец ми е земеделецът.

² Всяка пръчка в Мене, която не дава плод, Той я отрязва; и всяка що дава плод, очистя я, за да дава повече плод.

³ Вие сте вече чисти чрез учението, което ви говорих.

⁴ Пребъдвайте в Мене, и Аз във вас. Както пръчката не може да даде плод от самосебе си, ако не остане на лозата, така и вие не можете, ако не пребъдете в Мене.

⁵ Аз съм лозата, вие сте пръчките; който пребъдва в Мене, и Аз в него, той дава много плод; защото, отделени от Мене, не можете да сторите нищо.

⁶ Ако някой не пребъде в Мене, той бива изхвърлен навън като пръчка, и изсъхва; и събират ги та ги хвърлят в огъня, и те изгарят.

⁷ Ако пребъдете в Мене и думите Ми пребъдат във вас, искайте каквото и да желаете, и ще ви бъде.

⁸ В това се прославя Отец Ми, да принасяте много плод; и така ще бъдете Мои ученици.

⁹ Както Отец възлюби Мене, така и Аз възлюбих вас; пребъдвайте в Моята любов.

¹⁰ Ако пазите Моите заповеди, ще пребъдвате в любовта Ми, както и Аз опазих заповедите на Отца Си и пребъдвам в Неговата любов.

¹¹ Това ви говорих, за да бъде Моята радост във вас, и вашата радост да стане пълна.

¹² Това е Моята заповед, да се любите един друг, както Аз ви възлюбих.

¹³ Никой няма по-голяма любов от това щото да даде живота си за приятелите си.

¹⁴ Вие сте Ми приятели, ако вършите онова, което ви заповядвам.

¹⁵ Не ви наричам вече слуги, защото слугата не знае що върши Господарят му; а вас наричам приятели, защото ви явявам всичко що съм чул от Отца Си.

¹⁶ Вие не избрахте Мене, но Аз избрах вас, и ви определих да излезете в света и да принасяте плод и плодът ви да бъде траен; та каквото и да поискате от Отца в Мое име, да ви даде.

¹⁷ Това ви заповядвам да се любите един друг.

- 18** Ако светът ви мрази, знайте, че Мене преди вас е намразил.
- 19** Ако бяхте от света, светът щеше да люби своето; а понеже не сте от света, но Аз ви избрах от света, затова светът ви мрази.
- 20** Помнете думата, която ви казах, слугата не е по-горен от господаря си. Ако Мене гониха, и вас ще гонят; ако са опазили Моето учение, и вашето ще пазят.
- 21** Но всичко това ще ви сторят поради Моето име, защото не познават Онзи, Който Ме е пратил.
- 22** Ако не бях дошъл и не бях им говорил, грях не биха имали; сега, обаче, нямат извинение за греха си.
- 23** Който мрази Мене, мрази и Отца Ми.
- 24** Ако не бях сторил между тях делата, които никой друг не е сторил, грях не биха имали; но сега видяха и намразиха и Мене и Отца Ми.
- 25** Но това става и да се изпълни писаното в закона им слово, "Намразиха Ме без причина".
- 26** А когато дойде Утешителят, когото Аз ще ви изпратя от Отца, Духът на истината, който изхожда от Отца, той ще свидетелствува за Мене.
- 27** Но и вие свидетелствувате, защото сте били с Мене отначало.

ГЛАВА 16

Това ви казах, за да се не съблазните.

- 2** Ще ви отлъчат от синагогите; даже настава час, когато всеки, който ви убие, ще мисли, че принася служба на Бога.
- 3** И това ще сторят защото не са познали нито Отца, нито Мене.
- 4** Но Аз ви казах тия неща, та, кога дойде часът им, да помните, че съм ви ги казал. Отначало не ви ги казах, защото бях с вас;
- 5** а сега отивам при Онзи, Който Ме е пратил; и никой от вас не Ме пита: Къде отиваш?
- 6** Но понеже ви казах това, скръб изпълни сърцата ви.
- 7** Обаче Аз ви казвам истината, за вас е по-добре да отида Аз, защото, ако не отида, Утешителят няма да дойде на вас; но ако отида, ще ви го изпратя.
- 8** И той, когато дойде, ще обвини света за грях, за правда и за съдба;
- 9** за грях, защото не вярват в Мене;
- 10** за правда, защото отивам при Отца, и няма вече да Ме виждате;
- 11** а за съдба, защото князът на тоя свят е осъден.
- 12** Имам още много неща да ви кажа; но не можете да ги понесете сега.
- 13** А когато дойде онзи, Духът на истината, ще ви упътва на всяка истина; защото няма да говори от себе си, но каквото чуе, това ще говори, и ще ви извести за идните неща.
- 14** Той Мене ще прослави, защото от Моето ще взема и ще ви известява.
- 15** Всичко, що има Отец, е Мое; затова казах, че от Моето като взема, ще ви известява.
- 16** Още малко, и няма да Ме виждате; и пак малко и ще Ме видите.
- 17** Затова някои от учениците Му продумаха помежду си: Какво е това що ни казва: Още малко, и няма да Ме виждате; и пак малко и ще ме видите; и това, защото

отивам при Отца.

18 И рекоха: Какво е това, което казва: Още малко? Не знаем какво иска да каже.

19 Исус, като разбра, че желаят да Го питат, рече им: За това ли се запитвате помежду си дете рекох: Още малко и няма да Ме виждате; и пак малко и ще Ме видите?

20 Истина, истина ви казвам, че вие ще заплачете и ще заридаете, а светът ще се радва; вие ще скърбите, но скръбта ви ще се обърне в радост.

21 Жена, когато ражда, е в скръб, защото е дошъл часът ѝ; а кога роди детенцето, не помни вече тъгата си поради радостта, че се е родил човек на света.

22 И вие, прочее, сега сте на скръб; но Аз пак ще ви видя, и сърцето ви ще се зарадва, и радостта ви никой няма да ви отнеме.

23 И в онзи ден няма да Ме питате за нищо. Истина, истина ви казвам, ако поискате нещо от Отца, Той ще ви го даде в Мое име.

24 До сега нищо не сте искали в Мое име; искайте и ще получите, за да бъде радостта ви пълна.

25 Това съм ви говорил с притчи. Настава час, когато няма вече да ви говоря с притчи, а ясно ще ви известя за Отца.

26 В оня ден ще искате в Мое име; и не ви казвам, че Аз ще поискам от Отца за вас;

27 защото сам Отец ви люби, понеже вие възлюбихте Мене и повярвахте, че Аз от Отца излязох.

28 Излязох от Отца и дойдох на света; и пак напускам света и отивам при Отца.

29 Казват учениците Му: Ето, сега ясно говориш, и никаква притча не казваш.

30 Сега сме уверени, че Ти всичко знаеш, и няма нужда да Те пита някой, за да му отговаряш. По това вярваме, че си излязъл от Бога.

31 Исус им отговори: Сега ли вярвате?

32 Ето, настава час, даже дошъл е, да се разпръснете всеки при своите си, и Мене да оставите сам; обаче не съм сам, защото Отец е с Мене.

33 Това ви казах, за да имате в Мене мир. В света имате скръб; но дерзайте Аз победих света.

ГЛАВА 17

Това като изговори Исус, дигна очите си към небето, и рече: Отче настана часът; прослави Сина Си, за да Те прослави и Сина Ти,

2 според както си Му дал власт над всяка твар да даде вечен живот на всички, които си Му дал.

3 А това е вечен живот, да познаят Тебе, единия истинен Бог, и Исуса Христа, Когото си изпратил.

4 Аз те прославих на земята, като свърших делото, което Ти Ми даде да върша.

5 И сега прослави Ме, Отче, у Себе Си със славата, която имах у Тебе преди създанието на света.

6 Изявих името Ти на хората, които Ми даде от света. Те бяха Твои, и Ти ги даде на Мене, и те опазиха Твоето слово.

7 Сега знаят, че всичко, което си Ми дал е от Тебе;

8 защото думите, които Ми даде Ти, Аз ги предадох на тях, и те ги приеха; и наистина знаят че, от Тебе излязох, и вярват, че Ти си Ме пратил.

- ⁹ Аз за тях се моля; не се моля за света, а за тия, които си Ми дал, защото са Твои.
- ¹⁰ И всичко Мое е Твое, и Твоето Мое, и Аз се прославям в тях.
- ¹¹ Не съм вече на света, а тия са на света, и Аз ида при Тебе, Отче свети, опази в името Си тия, които си Ми дал, за да бъдат едно, както сме и Ние.
- ¹² До като бях с тях, Аз пазех в Твоето име тия, които Ми даде; опазих ги, и нито един от тях не погина, освен сина на погибелта, за да се изпълни писанието.
- ¹³ А сега ида при Тебе; но догдето съм още на света казвам това, за да имат Моята радост пълна в себе си.
- ¹⁴ Аз им предадох Твоето слово; и светът ги намрази, защото те не са от света, както и Аз не съм от него.
- ¹⁵ Не се моля да ги вземеш от света, но да ги пазиш от лукавия.
- ¹⁶ Те не са от света както и Аз не съм от света.
- ¹⁷ Освети ги чрез истината; Твоето слово е истина.
- ¹⁸ Както Ти прати Мене в света, така и Аз пратих тях в света;
- ¹⁹ и заради тях Аз освещавам Себе Си, за да бъдат и те осветени чрез истината.
- ²⁰ И не само за тях се моля, но и за ония, които биха повярвали в Мене чрез тяхното учение,
- ²¹ да бъдат всички едно; както Ти, Отче, си в Мене и Аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас, за да повярва светът, че Ти си Ме пратил.
- ²² И славата, която Ти Ми даде, Аз я дадох на тях; за да бъдат едно, както и Ние сме едно;
- ²³ Аз в тях, и Ти в мене, за да бъдат свършени в единство; за да познае светът, че Ти си Ме пратил, и си възлюбил тях както си възлюбил и Мене.
- ²⁴ Отче, желая гдето съм Аз, да бъдат с Мене и тия, които {Гръцки: Каквото.} си Ми дал, за да гледат Моята слава, която си Ми дал; защото си Ме възлюбил преди създанието на света.
- ²⁵ Отче праведни, светът не Те е познал, но Аз Те познах; и тия познаха, че Ти си Ме пратил.
- ²⁶ И явих им Твоето име, и ще явя, та любовта, с която си Ме възлюбил, да бъде в тях, и Аз в тях.

ГЛАВА 18

Като изговори това, Исус излезе с учениците Си отвъд потока Кедрон, гдето имаше градина, в която влезе Той и учениците Му.

- ² А и Юда, който Го предаваше, знаеше това място; защото Исус често се събираше там с учениците Си.
- ³ И тъй, Юда като взе една чета войници и служители от главните свещеници и фарисеите, дойде там с фенери, факли и оръжия.
- ⁴ А Исус като знаеше всичко, което щеше да Го сполети, излезе и им рече: Кого търсите?
- ⁵ Отговориха Му: Исуса Назарянина. Исус им каза: Аз съм. С тях стоеше и Юда, който Го предаваше.
- ⁶ И когато им каза: Аз съм, те се дръпнаха назад и паднаха на земята.
- ⁷ Пак ги попита: Кого търсите? А те рекоха: Исуса Назарянина.

- ⁸ Исус отговори: Рекох ви, че съм Аз; прочее, ако Мене търсите оставете тия да си отидат;
- ⁹ (за да се изпълни думата казана от Него: От тия, които си Ми дал, ни един не изгубих).
- ¹⁰ А Симон Петър, като имаше нож, измъкна го, удари слугата на първосвещеника, и му отсече дясното ухо; а името на слугата беше Малх.
- ¹¹ Тогава Исус рече на Петра: Тури ножа в ножницата. Чашата, която Ми даде Отец, да я не пия ли?
- ¹² И тъй, четата, хилядният и юдейските служители хванаха Исуса и Го вързаха.
- ¹³ И заведоха Го първо при Анна; защото той беше тъст на Каиафа, който беше първосвещеник през тая година.
- ¹⁴ А Каиафа, беше онзи, който беше съветвал юдеите, че е по-добре един човек да загине за люде.
- ¹⁵ И подир Исуса вървяха Симон Петър и един друг ученик; и този ученик, като беше познат на първосвещеника, влезе с Исуса в двора на първосвещеника.
- ¹⁶ А Петър стоеше вън до вратата; и тъй другият ученик, който беше познат на първосвещеника, излезе та каза на вратарката и въведе Петра.
- ¹⁷ И слугинята вратарка казва на Петра: И ти ли си от учениците на Този човек? Той казва: Не съм.
- ¹⁸ А слугите и служителите бяха наклали огън, защото беше студено, и стояха та се грееха; а и Петър стоеше с тях и се грееше.
- ¹⁹ А първосвещеникът попита Исуса за учениците Му и за учението Му.
- ²⁰ Исус му отговори: Аз говорих явно на света, винаги поучавах в синагогите и в храма, гдето всички юдеи се събират, и нищо не съм говорил скришно.
- ²¹ Защо питаш Мене? питай ония, които са Ме слушали, какво съм им говорил; ето, те знаят що съм казвал.
- ²² Когато рече това, един от служителите, който стоеше наблизо, удари плесница на Исуса и рече: Така ли отговаряш на първосвещеника?
- ²³ Исус му отговори: Ако съм продумал нещо зло, покажи злото; но ако добро, защо ме биеш?
- ²⁴ Анна, прочее, Го прати вързан при първосвещеника Каиафа.
- ²⁵ А Симон Петър стоеше и се грееше; и рекоха му: Не си ли и ти от Неговите ученици? Той отрече казвайки: Не съм.
- ²⁶ Един от слугите на първосвещеника, сродник на онзи, комуто Петър отсече ухото, казва: Нали те видях аз в градината с Него?
- ²⁷ И Петър пак се отрече; и на часа изпя петел.
- ²⁸ Тогава поведоха Исуса от Каиафа в преторията; а беше рано. Но сами те не влязоха в преторията, за да се не осквернят, та да могат да ядат пасхата.
- ²⁹ Затова Пилат излезе при тях и каза: В какво обвинявате Тоя човек?
- ³⁰ В отговор му рекоха: Ако не беше Той злодеец, не щяхме да Го предадем на тебе.
- ³¹ А Пилат им рече: Вземете Го вие и Го съдете според вашия закон. Юдеите му рекоха: Нам не е позволено да умъртвим никого,
- ³² (за да се изпълни думата, която рече Исус, като означаваше с каква смърт щеше да умре).
- ³³ И тъй, Пилат пак влезе в преторията, повика Исуса и Му каза: Ти юдейски Цар ли си?

- ³⁴ Исус отговори: От себе си ли казваш това, или други са ти говорили за Мене?
- ³⁵ Пилат отговори: Че аз юдеин ли съм? Твоят народ и главните свещеници Те предадоха на мене. Какво си сторил?
- ³⁶ Исус отговори: Моето царство не е от този свят; ако беше царството Ми от този свят, служителите Ми щяха да се борят да не бъда предаден на юдеите. А сега царството Ми не е оттук.
- ³⁷ Затова Пилат Му каза: Тогава, Ти цар ли си? Исус отговори: Ти право казваш, защото Аз съм цар. Аз за това се родих, и за това дойдох на света, да свидетелствувам за истината. Всеки, който е от истината, слуша Моя глас.
- ³⁸ Пилат Му каза: Що е истина? И като рече това, пак излезе при юдеите и каза им: Аз не намирам никаква вина в него.
- ³⁹ А у вас има обичай да ви пушам по един на пасхата; желаете ли, прочее, да ви пусна юдейския цар?
- ⁴⁰ Тогава те пак закрепяха, казвайки: Не Тоя, но Варава. А Варава беше разбойник.

ГЛАВА 19

Тогава Пилат взе Исуса и го би.

- ² И войниците сплетоха венец от тръни, наложиха го на главата Му, и като Му облякоха моравата дреха,
- ³ приближиха се при Него и казваха: Здравей, царю юдейски! и удряха Му плесници.
- ⁴ Тогава Пилат пак излезе вън и каза им: Ето, извеждам ви Го вън за да познаете, че не намирам никаква вина в Него.
- ⁵ Исус, прочее, излезе вън носещ трънения венец и моравата дреха. Пилат им казва: Ето човекът!
- ⁶ А като Го видяха главните свещеници и служители извикаха, казвайки: Разпни Го! разпни Го! Пилат им каза: Вземете Го вие и разпнете Го; защото аз не намирам вина в Него.
- ⁷ Юдеите му отговориха: Ние си имаме закон и по тоя закон Той трябва да умре, защото направи Себе Си Божий Син.
- ⁸ А Пилат като чу тая дума още повече се уплаши.
- ⁹ И пак влезе в преторията и каза на Исуса: Ти от къде си? А Исус не му даде отговор.
- ¹⁰ Затова Пилат Му казва: На мене ли не говориш? Не знаеш ли че имам власт да Те пусна, и имам власт да Те разпна?
- ¹¹ Исус му отговори: Ти не би имал никаква власт над Мене, ако не бе ти дадено от горе; затова, по-голям грях има оня, който Ме предаде на тебе.
- ¹² Поради това Пилат търсеше начин да Го пусне; юдеите, обаче, викаха, казвайки: Ако пуснеш Тогова, не си Кесарев приятел; всеки, който прави себе си цар, е противник на Кесаря.
- ¹³ А Пилат, като чу тия думи, изведе Исуса вън и седна на съдийския стол, на мястото наречено Каменно настлание, а по еврейски, Гавата.
- ¹⁴ Беше денят на приготовление за пасхата, около шестия час; и той казва на юдеите: Ето вашият цар!
- ¹⁵ А те извикаха: Махни Го! махни! разпни Го! Пилат им казва: Вашия цар ли да разпна? Главните свещеници отговориха: Нямаме друг цар освен Кесаря.

- ¹⁶ Затова той им Го предаде да бъде разпнат.
- ¹⁷ И така, взеха Исуса; и Той сам носейки кръста Си излезе; и дойде на мястото наречено Лобно, което по еврейски се казва Голгота,
- ¹⁸ гдето Го разпнаха, и с Него други двама, от едната и от другата страна, а Исус посред.
- ¹⁹ А Пилат написа и надпис, който постави над Него на кръста. А писаното бе: Исус Назарянин, юдейският цар.
- ²⁰ Тоя надпис прочетоха мнозина от юдеите, защото мястото гдето разпнаха Исуса беше близо до града, и написаното бе на еврейски, на латински и на гръцки.
- ²¹ А юдейските главни свещеници казаха на Пилата: Недей писа: юдейски цар, но - Самозваният юдейски цар.
- ²² Пилат отговори: Каквото писах, писах.
- ²³ А войниците като разпнаха Исуса, взеха дрехите Му и ги разделиха на четири дяла, на всеки войник по един дял; взеха и дрехата. А дрехата не беше шита, а изтъкана цяла от горе до долу;
- ²⁴ затова те рекоха помежду си: Да не я раздираме, а да хвърлим жребие за нея чия да бъде; за да се изпълни написаното, което казва: - "Разделиха си дрехите Ми, И за облеклото Ми хвърлиха жребие". Войниците, прочее, сториха това.
- ²⁵ А при кръста на Исуса стояха майка Му, и сестрата на майка Му, Мария Клеопова и Мария Магдалина.
- ²⁶ А Исус, като видя майка Си и ученика, когото обичаше, който стоеше близо, каза на майка Си: Жено, ето син ти!
- ²⁷ После каза на ученика: Ето майка ти! И от онзи час ученикът я прибра у дома си.
- ²⁸ След това, Исус, като знаеше, че всичко вече е свършено, за да се сбъдне писанието рече: Жаден съм.
- ²⁹ А като беше сложен там съд пълен с оцет, натъкнаха на исопова тръст една гъба натопена в оцет, и я поднесоха до устата Му.
- ³⁰ А Исус като прие оцета рече: Свърши се, и наведе глава, и предаде дух.
- ³¹ И понеже беше Пригответелният ден, то, за да не останат телата на кръста в съботата, (защото оная събота беше голям ден), юдеите помолиха Пилата да им се пребият пищялите, и да ги дигнат оттам.
- ³² Затова дойдоха войниците и пребиха пищялите на единия и на другия, които бяха разпнати с Исуса.
- ³³ Но когато дойдоха при Исуса и Го видяха вече умрял не Му пребиха пищялите.
- ³⁴ Обаче, един от войниците прободе с копие ребрата Му; и веднага изтече кръв и вода.
- ³⁵ И тоя, който видя, свидетелствува за това, и неговото свидетелство е вярно; и той знае, че говори истината, за да повярвате и вие.
- ³⁶ Защото това стана, за да се изпълни написаното: "Кост Негова няма да се строши";
- ³⁷ и пак на друго място писанието казва: "Ще погледнат на Него, Когато прободоха".
- ³⁸ След това Иосиф от Ариматея, който беше Исусов ученик, но таен, поради страха от юдеите, помоли Пилата да му позволи да вземе Исусовото тяло; и Пилат позволи. Той, прочее, дойде та вдигна тялото Му.
- ³⁹ Дойде и Никодим, който бе дохождал изпърво при Него нощем, и донесе около сто литри смес от смирна и алой.

- ⁴⁰ И тъй, взеха Исусовото тяло и Го обвиха в плащаница с ароматите, според юдейския обичай на погребване.
- ⁴¹ А на мястото, гдето бе разпнат, имаше градина, и в градината нов гроб, в който още никой не бе полаган.
- ⁴² Там, прочее, положиха Исуса поради юдейския Пригответелен ден; защото гробът беше наблизно.

ГЛАВА 20

- В** първия ден на седмицата Мария Магдалина дохожда на гроба сутринта, като беше още тъмно, и вижда, че камъкът е дигнат от гроба.
- ² Затова се затича и дохожда при Симона Петра и при другия ученик, когото обичаше Исус, и им казва: Дигнали Господа от гроба, и не знаем где са Го положили.
- ³ И тъй, Петър и другият ученик излязоха и отиваха на гроба;
- ⁴ и двамата тичаха заедно, но другият ученик надвари Петра и стигна пръв на гроба.
- ⁵ И като надникна, видя плащаниците сложени, но не влезе вътре.
- ⁶ След него дойде Симон Петър и влезе в гроба; видя плащаниците сложени,
- ⁷ и кърпата, която беше на главата Му, не сложена с плащаниците, а свита на отделно място.
- ⁸ Тогава влезе другият ученик, който пръв стигна на гроба; и видя и повярва.
- ⁹ Защото още не бяха разбрали писанието, че Той трябваше да възкръсне от мъртвите.
- ¹⁰ И тъй, учениците се върнаха пак у тях си.
- ¹¹ А Мария стоеше до гроба отвън и плачеше; и така, като плачеше надникна в гроба,
- ¹² и вижда два ангела в бели дрехи седнали там гдето бе лежало Исусовото тяло, един откъм главата, и един откъм нозете.
- ¹³ И те ѝ казват: Жено, защо плачеш? Казва им: Защото дигнали Господа мой, и не знам где са Го положили.
- ¹⁴ Като рече това, тя се обърна назад и видя Исуса, че стои, но не позна, че беше Исус.
- ¹⁵ Казва ѝ Исус: Жено, защо плачеш? кого търсиш? Тя, като мислеше, че е градинарят, казва Му: Господине, ако ти си го изнесъл, кажи ми где си Го положил, и аз ще Го дигна.
- ¹⁶ Казва ѝ Исус: Марийо! Тя се обърна и Му рече на еврейски: Равуни! което значи, Учителю!
- ¹⁷ Казва ѝ Исус: Не се допирай до Мене, защото още не съм се възнесъл при Отца; но иди при братята Ми и кажи им: Възнасям се при Моя Отец и вашия Отец, при Моя Бог и вашия Бог.
- ¹⁸ Мария Магдалина дохожда и известява на учениците, че видяла Господа, и че Той ѝ казал това.
- ¹⁹ А вечерта на същия ден, първия на седмицата, когато вратата на стаята, гдето бяха учениците, беше заключена поради страха от юдеите, Исус дойде, застава посред, и каза им: Мир вам!
- ²⁰ И като рече това, показва им ръцете и ребрата Си. И зарадваха се учениците като видяха Господа.

- ²¹ И Исус пак им рече: Мир вам! Както Отец изпрати Мене, така и Аз изпращам вас.
- ²² И като рече това, духна върху тях и им каза: Приемете Светия Дух.
- ²³ На които простите греховете, простени им са, на които задържите задържани са.
- ²⁴ А Тома, един от дванадесетте наречен Близнак, не беше с тях, когато дохожда Исус.
- ²⁵ Затова другите ученици му казаха: Видяхме Господа. А той им рече: Ако не видя на ръцете Му раните от гвоздеите, и не туря ръката си в ребрата Му, няма да повярвам.
- ²⁶ И подир осем дни учениците Му пак бяха вътре, и Тома с тях. Исус дохожда, като беше заключена вратата, застана на сред, и рече: Мир вам!
- ²⁷ Тогава каза на Тома: Дай си пръста тука и виж ръцете Ми, и дай ръката си и тури я в ребрата Ми; и не бъди невярващ, а вярващ.
- ²⁸ Тома в отговор Му рече: Господ мой и Бог мой!
- ²⁹ Исус му казва: Понеже Ме видя, [Томо], ти повярва, блажени ония, които, без да видят, са повярвали.
- ³⁰ А Исус извърши пред учениците още много други знамения, които не са вписани в тая книга.
- ³¹ А тия са написани за да повярвате, че Исус е Христос, Божият Син, и, като вярвате, да имате живот в Неговото име.

ГЛАВА 21

Подир това Исус пак се яви на учениците на Тивериадското езеро; и ето как им се яви:

- ² там бяха заедно Симон Петър, Тома наречен Близнак, Натанаил от Кана галилейска, Заведеевите синове, и други двама от учениците Му.
- ³ Симон Петър им казва: Отивам да ловя риба. Казват му: Ще дойдем и ние с тебе. Излязоха и се качиха на ладията; и през оная нощ не уловиха нищо.
- ⁴ А като се разсъмваше вече Исус застана на брега; учениците, обаче, не познаха, че е Исус.
- ⁵ Исус им казва: Момчета, имате ли нещо за ядене? Отговориха Му: Нямаме.
- ⁶ А Той им рече: Хвърлете мрежата отдясно на ладията и ще намерите. Те, прочее, хвърлиха; и вече не можаха да я извлекат поради многото риби.
- ⁷ Тогава оня ученик, когото обичаше Исус, казва на Петра: Господ е. А Симон Петър, като чу, че бил Господ, препаса си връхната дреха (защото беше гол) и се хвърли в езерото.
- ⁸ А другите ученици дойдоха в ладията, (защото не бяха далеч от сушата, на около двеста лакти), и влачеха мрежата с рибата.
- ⁹ И като излязоха на сушата, видяха жарава положена, и риба турена на нея и хляб.
- ¹⁰ Исус им казва: Донесете от рибите, които сега уловихте.
- ¹¹ Затова Симон Петър се качи на ладията та извлече мрежата на сушата, пълна с едри риби на брой сто и петдесет и три; и при все, че бяха толкова, мрежата не се съдра.
- ¹² Исус им казва: Дойдете да закусите. (И никой от учениците не смееше да Го попита: Ти Кой си? понеже знаеха, че е Господ).
- ¹³ Дохожда Исус, взема хляба, и им дава, също и рибата.

- 14** Това беше вече трети път как Исус се яви на учениците след като възкръсна от мъртвите.
- 15** А като позакусиха, Исус казва на Симона Петра: Симоне Ионов, любиш ли Ме повече отколкото Ме любят тия? Казва Му: Да, Господи, Ти знаеш, че Те обичам. Той му казва: Паси агънцата Ми.
- 16** Пак му каза втори път: Симоне Ионов, любиш ли Ме? Казва Му: Да, Господи, Ти знаеш, че Те обичам. Той Му казва: Паси овците Ми.
- 17** Казва му трети път: Симоне Ионов, Обичаш ли Ме? Петър се наскърби за гдето трети път му рече: Обичаш ли Ме? и Му рече: Господи, Ти всичко знаеш, Ти знаеш, че Те обичам. Исус му казва: Паси овците Ми.
- 18** Истина, истина ти казвам, когато беше по-млад, ти сам се опасваше и ходеше където си щеше; но когато остарееш ще простреш ръцете си, и друг ще те опасва, и ще те води където не щеш.
- 19** А това рече като означаваше с каква смърт Петър щеше да прослави Бога. И като рече това, казва му: Върви след Мене.
- 20** Петър обръщайки се вижда, че иде подире му ученикът, когото обичаше Исус, този, който на вечерята се обърна на гърдите Му и каза: Господи, кой е този, който ще Те предаде?
- 21** Него, прочее, като видя, Петър казва на Исуса, Господи, а на този какво ще стане?
- 22** Исус му каза: Ако искам да остане той докле дойда, тебе що ти е? Ти върви след Мене.
- 23** И така, разнесе се между братята тази дума, че този ученик нямаше да умре. Исус, обаче, не му рече, че няма да умре, но: Ако искам да остане той докле дойда, тебе що ти е?
- 24** Този е ученикът, който свидетелствува за тия неща, който и написа тия неща; и знаем, че неговото свидетелство е истинно.
- 25** Има още и много други дела, които извърши Исус; но ако се напишеха едно по едно, струва ми се, че цял свят не щеше да побере написаните книги. [Амин].

For other languages please go to www.wordproject.org